

Uc 4782

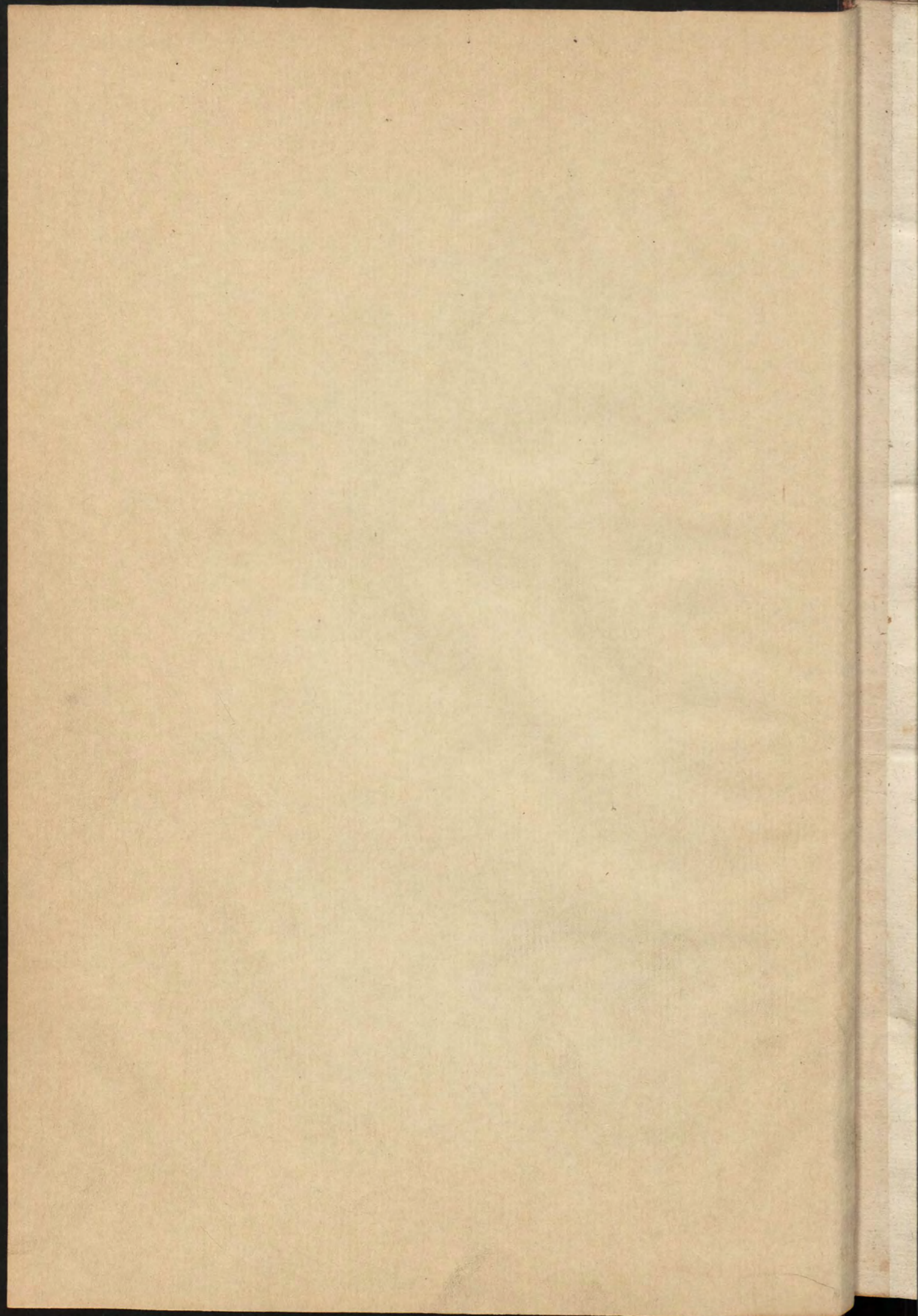
2°

5268100100181

Biblioteka Jagiellońska

Uc 4782

DESCRIP T IO
VETERIS ET NOVÆ
POLONIÆ CVM DIVI
SIONE EIVSDEM VETERI
ET NOVA.

Adiecta est vera & exquisita Russiæ inferioris descriptio, iuxta re-
uisionem Commissariorum Regiorum. Et Liuoniæ iuxta Odo-
poricon exercitus Polonici redeuntis ex Moschouia.

AUTHOR AD LECTOREM.

*Lechia quidnam sit modo, quæue potentia sceptri,
Lit. Liu. Rus. et Prus. littora quæue tenet:
Scribunt iam multi, quò mente reuoluere possis,
At modo quo cernas dat tibi Sarnicius.*

Anno à Iesu Christo nato 1585.

Sacra ac serenissima Regia

M. D. domine clementissime.

QUAE Madmodum à M. vestra Regia delectus ac
destinatus fui, ut situm inferioris Russiae eiusque
campestris desolata perlustrarem & reuiderem, id
sedulo praestiti & feci. De qua re complura cum
Maestate vestra & verbis & scriptis egi, monstrauique omnia
quae videbantur ad hoc propositum pertinere. Nunc vero ut
magis promererer nouis obsequiis, gratiam M. vestrae Regiae,
curavi (sumptibus non parcens) ut haec in planiore forma lu-
culentius artificiosiusque traderentur, adhibita arte Geogra-
phica, & praecipis quae à literatis hac in parte obseruari so-
lent, ut etiam ab eruditis in aliis Regnis cum celebritate &
laude Maestatis vestrae legi possint. Cumque ipse occupatus
essem alijs negocijs arduis, usus sum ea in re opera eruditi et de
literis bene meriti viri generosi domini Stanislai Sarnicij,
amici mei non vulgaris, qui etiam notus est M. vestrae. Nunc
cum aliquot vicibus, libris in lucem editis, nomen et victorias
M. vestrae ut par erat celebrasset: M. vestra Regia eum
pro cliente suo accepit, ei que se benignissimum fore patronum
declarauit, promissa ei gratia Regia, ut ex diplomate ei tra-
dito liquet. Hic ergo, lustrationis meae typo accepto, effecit,
ut non modo Russiae, sed etiam totius regni Maestatis vestrae
situs, hoc est Poloniae, Lituaniae, Prussiae, Liuaniae, & quae
paucis ante annis de Moscho M. vestra recuperauit, exactè
describeretur: ut vno quasi intuitu veluti in tabella à legen-
tibus cerni possit: quam operam spero gratam futuram M.
vestrae, et Reipub. non inutilem, praesertim cum à nemine ha-
ctenus istud argumentum hoc pacto tractatum sit. Certè pra-
cipuos olim Reges & Imperatores eiusmodi studijs mirificè
delectatos fuisse, ac sumptus ad ea promouenda liberalissimè
suppeditasse ex historijs constat. Cumque Regia M. tua, haud
postremum inter laudatos Reges locum obtineat, non dubium
est, eam

est, eam quoque pro sua ingenita clementia declaraturam, sibi
hunc honestum conatum non displicere, neque in liberalibus
studiis promouendis sumptibus parcere.

Datum *Warsaviae* primo *Kalendas Mar.* 1585.

Sacrae ac Serenissimae Regiae M. vestrae

Fidelis subditus

Ioannes Sienienius C. L.

Prooemium ad lectorem.

SIC VTI theologiae fundamentum sunt scripta Pro-
phetica & apostolica, medicinae, Galeni philosophia,
ita senatoriae facultatis subiectum ut vocant, circa quod
versatur est historiae cognitio, & Reipub. bene geren-
dae scientia, quam complexus est Plato & Aristoteles. Fatentur au-
tem viri togati se plurimum iuvari in gubernandis Rebuspub. co-
gnitione historiarum, militares etiam viri non possunt dissimulare
eiusdem summam vim esse in castris totaque militia. Denique, ut
praclare Cicero dicebat: Ipsa est testis temporum, lux veritatis,
magistra vitae, vita memoriae, adderem ego, parens immortalitatis.
Nam ipsa efficit ut morientibus nobis potior nostri pars in terris su-
peruiuat, hoc est, fama bona, immortalitate tincta. Cum igitur vn-
dique sese utilitates huius diuinae exercitationis offerant, merito
apud Reges & Principes in precio habetur. Iam si historia grata est
cunctis, etiam ea quae ancillantur historiae, hoc est chorographia
& chronologia merito gratae esse debent. Et omnino sicuti Plato
neminem admittebat ad suam scholam qui prius non esset versatus
in Geometria & Arithmetica: ita merito illotis manibus dicitur
ad historias accedere, cui prius situs locorum, ubi illae sunt gestae,
& ratio temporum quando nimirum haec acciderunt, non fuerint
cognita. Ideo sicuti commentariis Caesaris, descriptio Germaniae
& Galliarum est praefixa, ita ego descripturus res Sarmaticas, eius-
dem Sarmatiae typum praemitto, adiuncta supputatione temporum,
ut ita lector locorum & temporum cognitione suffultus, ad co-
gnoscendam hanc historiam, rectius praeparatus reddatur, instru-
ctiorque ad eam legendam accedat.

DE SITV

DE SITV ET AMBITV VETERIS SARMATIAE, EIVSQUE DIVISIONE, IUXTA veterum sententiam.

Duidebant veteres potissimum regiones suas iuxta decursus fluminum,
ad quorum ripas degere consueverant, a quibus congregationes & soci-
etates hominum tanquam provincias quasdam appellare, iam dudum con-
suetudo obtinuerat. Hinc pagorum cognominis origo deducitur. Nam pa-
gus Graecis πᾶσις fons dicitur. Et qui ex vno fonte bibere & iumenta
sua adhaerere solebant, pagani cognominabantur, hoc est societates homi-
num iuxta magnitudinis quae ad flumen aliquod & valles cum seruis liberisque pecoribus
& adscripticijs adeoque tota suppellectili domestica inhabitatum confederant, & non
aliter ac corruales necessitudine quadam devincti, felicia & aduersa perpeti paratissi-
mi erant. Hinc Caesar in commentarijs vniuersam Heluetiam in quatuor pagos diuidit, cu-
ius appellationis vsus etiamnum ab eis retinetur, aucto tamen numero pagorum. In duode-
cim enim pagos posterius seculum siue regiones, totam illam Rempub. diuidit. Comuni
igitur mori & consuetudini illius antiqui seculi innitendo, veteres quoque Sarmatiae &
Sueui a fluminibus potioribus & littoribus maris, regionibus suis & provincijs nomi-
na imponere solebant. Vnde Ostrogothorum, Tirangitarum, Tisigetorum, & Sueuorum
nomina prodierunt. Nam Ostrogothi populi dicebantur, qui ad Istrum inhabitauerunt. Ti-
rangitae, qui ad Tiram, Tisigetae ad Tibiscum, Sueui ad Sueuum, & sic de ceteris sicuti
mox ex declaratione inferiori patebit. Noticia autem huius historiae mire poterit iuuare
lectorem, non modo ad intelligendam hanc quam tradimus modo historiam, sed etiam ad
exponendos aliarum gentium rerum gestarum commentarios.

VANDALI dicebantur populi, qui habitabant ad flumen Vandalum seu Vistula-
lam. De his dicit Ptolomeus quod maximam partem Sarmatarum occuparint. Et Pro-
copius similiter eos maxima spacia ad Istulam occupasse affirmat. Vnde & Venedicus si-
nus a Ptolomeo & alijs autoribus mare ad littus Prutenicum vocatur, eo quod gentes
eius linguae illas regiones etiam tum incolebant. Hi vero populi ab alijs Vmidae, ab alijs
Venedi, Veneti & Heneti nuncupantur, voce quidem nonnihil deflecta sed re ipsa, ut liqui-
do monstrabimus, vna & eadem gens, Vandalica designatur, modo lector iudicium suum
paululum suspendat, vsque dum ad finem legendo decurrerit.

MARCOMANI. Etsi autem varie se torquent autores nomen Marcomano-
rum exponentes, tamen liquet hac voce populos illos intelligi qui ad flumen Morauam ha-
bitauerunt, a quo etiam nomen sibi acquisiuisse, sonus ipse indicat. Huius gentis Rex Ma-
robudus celebratur a scriptoribus. Floruit vero iste Caesaris Augusti temporibus, a-
mulus Harminij Ducis, quorum vterque ab initio illorum bellorum pro strenuis defensori-
bus Germaniae sese gerebant. Et certe, nisi fata obstiterent, terribiles formidabilesque
potentiae Romanorum fuissent.

SVEVI populi qui ad Sueuum quem hodie Sprea nominant, habitauerunt. Flumen
hoc oritur ex montibus Sudeti duobus milliarijs a Budisino vrbe Venodorum Germa-
nicorum. Hi populi etsi Germanis adnumerantur, tamen cum Sarmatiae populis ob quan-
dam necessitudinem sese coniungebant, & commilitabant Sarmatis in pugna Carnutana
contra Romanorum Imperatorem Antonium Pium in finibus Boemicis, quo Marobudus,
illo tempore Augusti, sedes suas ex Morauia transtulerat: attestante Suetonio in vita
Augusti. Et eo tempore, eaque occasione linguae nostrae vsus volunt plerique vsque ad Al-

CHOROGRAPHIA

vis ripas translatum fuisse, de qua re vide plura in historia nostra.

GOTTHI vel Guthones, pagus & provincia Sarmatica habitantium ad Gutalū flumen (sic enim id Plinius vocat.) Ideo Guthones & Gotthi à Gutalo vocantur. Nunc Odra dicitur. Extendebatur colonie eorum Codanum sinum versus ad occidentem & Septemtrionem ubi est Gedanum, quem inquam sinum etiam à Gotthis nominatum esse doctiores & eruditi viri tradunt: Sicut ipsa vox indicat, Sed & Bidgostiam & Gedanum ipsum à Gotthis etymon suum trahere syllabarum ipsa compositio indicat. Nā Bidgostia, habitationem Gotthorum significat. Ad orientem verò progrediendo habitatio eorum extendebatur per montes Sarmaticos usque ad orientales Gothos, qui Getæ etiam & Ostrogotthi dicebantur. De his tradit Cornelius Tacitus inquit: Trans Ligios Guthones regnant. Parebant enim Sarmatis & tributum eis pendebant, ut aperte idem Cornelius tradit. De ijs latius lib. 4. historia nostra.

VARINI pagus & populi Sarmaticæ qui ad flumen Vartam citra & ultra Posnaniam habitabant. Quam autem nomen Varinorum cum nomine Varta sicut Guthonum cum Gutalo conforme sit, nemo non videt. Sic descriptio situs locorum utriusque gentis cum descriptionibus veterum ne pilo disconuenit. Meminit Varinorum Cornelius Tacitus lib. de moribus Germaniæ: Reudigni, inquit, Varini & Eudofes fluminibus aut syluis muniuntur. Et Chronicon Germanorum, Pomeraniam tenuere Rugij, Auiones, & Varini: sed Varinos expresse dicit Cornelius flumine muniiri. Nam Varta flumen cum Profsna speciem insule efficit, sic Odra cum eadem Varta.

AVARINI populi ad Naruam fluvium quod Istule copulatur infra Varfauiam habitabant. Expositores Cornelij Varmiriam in Prussia à Varinis esse dictam existimant. Differunt ab ijs Auares Vngarorum progenitores.

CISTOBOCI, Cistobocas aliquoties Ptolomæus meminit. Et Cornelij Taciti expositores ad Bogum flumen eos collocant, & ab eo denominatos esse scribunt. Nec remota est compositio à Bug Cistoboci: & cisto significat merè vel sincerè Boci id est, ipsissimi. Nec procul eos ab Iglionib. Vilnensibus habitasse tabulæ Ptolomæi monstrant. Plinius autem agnoscit Sarmatas ad Bugi ripas habitasse. Qua de causa eosdem inter Sarmaticas provincias seu pagos collocamus.

TIRANGITAE pagus vel provincia Sarmatica. Nam Ptolomæus expresse Tirangitas Sarmatas vocat, qui ad Tiram seu Nestrū flumen habitabant. Quod autem à tirare id est trahere arcum voce Italica dictum esse putant quidam, non possum assentiri. Nam ab Ouidio flumen hoc Tiras vocatur, & seculo illo nondum latina lingua in Italiam deoenerauerat.

TISSIGETAS Ptolomæus populos vocat qui ad flumen hoc habitabant quem nostri hæcenus Tisam similiter appellant. Euincitur igitur inde, nostram linguam in usu fuisse illis in locis illo adhuc seculo. Neque enim nostrates eam appellationem à Græcis Latinis hausserunt, sed Latini à nostris.

OSTROGOTTHI provincia Sarmatica seu pagus habitantium ad Istrum & ostia eius, quem hæcenus Vistrum Slavi vocant. Expresse autem Ouidius se exulasse dicit apud Sarmatas. Ergo Thomos vrbs nobilis exilio poetæ ad ripam Istri, Sarmatarum colonia fuit, ubi nunc Kilia Achillis nomen resonans. Et Plinius aperte Ostiū Istri quod Calostomum vocant Sarmatis tribuit. De hac re latius in historia nostra.

VISOGOTTOS quos Ptolomæus Gythones vocat, Cornelius etiam eosdem electrum quod Glasium vocant colligere ad Balticum mare tradit. Proinde commentator præcipuus Cornelij Taciti inquit: Gothini Gottones partes sunt Gotthicæ gentis, quæ late compleuit latus Balticum, utramque ripam Istule. Et prorsus rectè mihi videntur exponere, & propriè Visogothos, id est Vistule Gothos, sicuti Ostrogotthos Gothos, qui ad Istrum habitabant. Nam expositio illa Vuest & Gothiam confutata locum non habet. Quamquam & Vistulæ Gotthi Septemtrionales quoque sunt & Septemtrionales vel Vuestgotthi possent dici.

VETERIS POLONIAE.

TANAITAE qui ad Thanaim flumen Sarmatæ incolebant, sic vocabantur. Sicuti & Reni sarmatæ à Beroso qui viciniore erant Reno, vide historiam Babylonicam **CYMBRI** celebratissimi & antiquissimi erant Sarmatæ, qui ad Cymmerium Bosphorum ubi nunc est Capha Ocraquoua inhabitauerunt. Horum volunt esse posteritatem illos nostros Cyrkasios. Homerus de Cymmerijs subinde meminit. Meminerunt tandem historici Cymbrorum qui ante Christi aduentum maxima bella in Italia excitarunt. Vnde nomen Cymbricæ Chersonesi: sed utrum isti ab illis, an illi ab istis orti sunt, dubium hoc discutitur in hac historia.

PEVCINI veteres propriè ubi nunc est Smolensko sedes suas habuerunt. Nam Ptolomæus Borystenem ex Peucinis montibus deriuat. Borystenes autem oritur non procul à Smolensko, quam sententiam adiuuat & etymon vocis. Nam Peukin pinum Græcis significat præpinguem resinam. Porro loca illa ubi est Smolensko & Polocko sunt admodum referta pinetis. Quin & Pinsko ad eandem vim denominationis Peucinatorum deuenit. Quod autem insula illa quæ in ostijs Danubij, Peucen quoque dicta est, inde reor factum esse, quod incolæ Smolensko, Pinsko, & Przypiecz pronò flumine Nepr credibile est delatos fuisse usque ad illa loca, ibique colonis deductis sedes suas fixisse. Bernhardus Vapouius existimat eam gentem quam hodie Pieczmiegos vocamus, non remotè ab illis locis, esse reliquias veterum Peucinatorum. Alij eos qui vocantur Pokucie intelligunt, utramque autem sententiam & situs loci vicinus, & vis cognominis comprobant. Sirmius Rex Peucinatorum qui Alexandri magni temporibus floruit, ijs in locis ubi nunc Besarabia quos Polountios vocant, imperitabat. Nam quia Sirmium ubi illud Concilium postea celebratum fuit adiacet Danubio, itaque haud difficile ei fuit pronò flumine provincias illas quæcunque spectant ad Danubium & ostia eius imperio suo adiacere. Complura ea de re digna consideratione libro secundo attulimus.

BASTARNAE Sarmatica provincia vel pagus in ea parte Poloniæ ubi nunc sunt qui vocantur Podgorij: sed porrigebantur secundum fines Daciæ. Ideo Procopius & alij veteres eos ponunt ad latus Daciæ septemtrionale. Dacia autem propriè fuit ubi nunc est Transyluania. Cui rei & Iouius in sua historia stipulatur.

LIGII provincia Sarmatica inter Viadrum & Boemicos montes quos Vandalicos Dion vocat. Ea nimirum Syllestia pars ubi est Legnicium oppidum. Ideo Legnicij etymon à denominatione Ligiorum scriptores Germanici deriuant.

QVADI. Positis terminis Marcomanorum ad flumen Morauam, & Ligij populi infra montes Vandalicos seu Boemicos, ut modo dictum est, quicquid in medio est Quadis est tribuendum, ubi est Nissa & Ducatus Opoliensis. Non assentior quibusdam expositores Cornelij Taciti qui etiam locum ubi est Petricouia quò heroes Polonorum ad Comitiam veteri instituto confluere solebant in ipso umbilico Poloniæ Quadis tribuunt. Ita enim Marsignis, Gotthis, Osis, & Burijs qui Cornelio attestante terga Marcomanorum et Quadorum claudere debebant nihil retro spacij relinqueretur. Affirmant autem Quados, cum Iulio Cesare aliquando conflixisse, quod forsitan contigit tempore Heluetici belli quibus sese certo federe copulauerant.

MARSIGNI populi Sarmatici sub montibus Sarmaticis.

SIDONII hos Ptolomæus ponit ubi est Szjdlouia & Szjdlouiec. Nec sono vocis admodum discrepat Szjdlouia à Sidonijs. Isti cum Desiderio Rege Longobardorum in Italiam ingressi Asidonem urbem, quæ postea Cosse dicta est, fundauerunt. Deleta hæc fuit successu temporis à Carolo magno cum eam à Saracenis vindicaret, ut Anianus Viterbiensis scriptor Italicus memoriæ prodidit, ubi expresse hoc Polonis tribuit in commentarijs in Berosum.

OSSII populi Sarmatici quos Cornelius Tacitus penes Gotthinos ponit, prope modum ad flumen Olsam quod cum flumine Moraua miscetur. Nec remota est vox Olsa & Osa litera saltem in s mutata. Est & in sinibus Prusiæ Osa flumen: sed forsitan posterioribus

CHOROGRAPHIA

terioribus temporibus bellis detrufi erant ad istum angulum Prussiae.

BVRII: penes Ostios prouincia Sarmatica. Descriptiones situs loci planè conueniunt cum Varka oppido & Varsavia. Et vox Buriij & Varka non variant, nisi litera b, in uisitatato more conuersa. Ptolomæus sanè in suis tabulis eodem loco eos reponit. Et Cornelij Taciti præcipuus cõmentator hoc idem ijs verbis innuit: Buriij, inquit, extremi sunt Sylleriorum, versus Istulam, & porriguntur Toruniam. Meminit etiam Dion historicus Buriiorum in historia Traiani: contra quem unà cum Dzirpaneio Rege Dacorum arma sustulerant. Latius hæc in historia nostra reperies.

RVGII populi: hos inter Viadri & Vistule ostia Ptolomæus collocat, ubi est modò Pomerania. Ostensum est autem Gutalum seu Viadrum à Guthonibus seu Gothis esse dictum, eo quod domini & possessores eius ripæ erant. Cum autem Rugiani inter utramque gentem Sarmaticam in medio habitarent, crediderim eos ad supplementum eorum pertinere. Affirmant autem commentatores Cornelij Taciti Rugenses in Liuania ad ostia Rubonis vel Duna à Rugijs originem suam ducere, esseque eorum colonias. Odoacer Princeps bellicosus, vastator Italiae sub tempora Gotthorum ante mille annos dicitur prodijse ex ea gente. Ideo Dlugosius historiographus Polonorum Odoacrum Polonum facit. Siquidem & nunc illæ regiones Pomeranicæ obnoxie sunt Polonijs, antea verò prorsus ditionis Regum Poloniæ erant. Commemoratur tamen in historijs Rugianos unà cum Gothis militasse, & Gothis excedentibus ex Italia, etiam Rugij in eorum castris connumerantur. Grammaticus autem historicus eadem de causa, Casobios etiam ante aduentum Christi eodem in loco, id est ad littus maris illius Baltici habitasse affirmat. Sunt autem Casubij gens stirpis Polonicæ.

SCYRI etiam prouincia Sarmatica. Nomen credo hæsit in Scyricijs qui sub montibus Carpati ultra Cracouiam habitant. Plinius lib. 4. cap. 13. Scyrorum meminit. Quidam inquit hæc habitari ad Vistulam vsque fluuium à Sarmatis, Venedis, Scyris, Hiris tradunt. Scyros unà cum Gothis, etiam ex Italia emigrasse memoriae proditum est.

HIRROS Syradienses crediderim esse.

CAVCHI iidem forsàn quos Casubios nostri vocant, aut Cuiuienses.

PACINACES ad Borystenem statuunt. Autor supplementi Carionis cum Bosinis eosdem esse putat.

ERVLLI: isti quoque ad Istrum habitabant. Primi ij religionem Christianam publicè amplexi sunt inter eas gentes, ut tradit historia Ecclesiastica. De horum leui armatura quædam Iornandes tradit libro de rebus Geticis, Hi Corales ab Ouidio forsàn vocantur.

GEPIDES pagus Sarmaticus ex stirpe Gotthorum, qui habitauerunt ad Visciam flumen, & cognominati sunt hoc nomine à tarditate ingenij & pigritia ut Procopius tradit. Habitarunt olim ad Syrmum in Paannonia. Celebratur Rex Gepidarum Ardarichus cuius opera Athilla Rex Hunnorum, in multis prælijs vsus est feliciter, sed postea reliquias exercitus Athillæ deleuit. Vbi Scepusium est, ibi sedes eorum statuunt. Sed quod Gepidarum nomen Lituanis quidam recentiorum tribuunt, non video quo pacto id cum sententia veterum quadret. De his latius in ipsa historia. Vbi etiam illa opinio discutitur: an Germani Scepusienses sint reliquie stirpis Gepidarum. Et Germani qui degunt in Transiluania, utrum sint reliquie Gothicæ stirpis, quemadmodum vult autor supplementi Carionis.

BESSI: Besorum pars hæsit ubi sunt montes Biescady à Bessis cognominati.

DVCLEOTAE adhuc oppidum est ad radices montium Sarmaticorum de nomine illorum Ducla dictum.

BICEN ipsissimi Sarmatae erant ad Meothiden, sed colonias eorum transportatas esse metu bellorum in illud territorium ubi est Biecz. Et nomina Bicen & Biecz sunt sibi cognata.

I A Z Y G E S

VETERIS POLONIAE.

I A Z Y G E S: Ptolomæus triplices gentes in Sarmatia ponit: maximas, minores & mediocres. Inter medias autem Iazygas recenset. Expresse autem Sarmatas vocat Iazygas illos qui Euxinum versus porrigebantur. Nomen Iazygum significat iugum vel par boum, ab ios Iazyg id est tantum par boum. Videmus enim hæctenus, Podlacios ubi eorum præcipue sedes erant, tam facilem agriculturam habere, ut colonus vnico iugo bouum contentus sit ad exercendum commodè agellum suum. Fuerunt alij Iazyges Metanastæ dicti, eo quod unà cum familijs superatis montibus Carpacijs ad Tibiscum ubi nunc Vngaria est commigrarant, ibique sedes suas fixerant. Horum reliquias adhuc extare auctores, & loquuntur corrupto sermone Slaunico seu Sarmatico. Et vocantur etiam ab aëcolis Iazynges.

ASCAYLES hic alicubi ubi est Sochaczouium, Louicium ad flumen Bzura reponuntur. Dicuntur autem Ascauliste illi agrestes qui tibias cum sacco inflare solent. Musicorum genus vile. Forsàn quod locus ille multos tales alebat, quod etiamnum non insolens est in illa prouincia. Et Ptolomæus sæpe ænomina & prænomina loco propriorum nominum ponit, ut Iazyges, Agatyrsi, Ictiophagi & Anartophracti &c.

ANARTOPHRACTI id est inopia panis laborantes. Nam α est priuatiua particula & εστ panem denotat. Et verisimile est. Nam inhabitabant illud solum lapidum arenosum quod est inter Podlacios Iazygas, & Istulam. Admodum sterilis est illa prouincia.

LVTII reponuntur ubi oppidum non ignobile Lutomirsko. Et sonus vocis cognatus est cognomini oppidi.

BVRGIONES ferè reponuntur ubi est Lublinum, ab ijs Burgandiones ortos esse volunt gentem bellicosam qui copulati Vandalis, Gallis, superioribusque Germanis mouerunt bella atrocia.

ANTAE natione Slaunes erant, sed cum Romanis contra suos sentiebant, ideo Antæ, id est contrarij vocabantur.

BORVSCI qui & Carbones, primo Septemtrionem incoluerunt, vicini Moschis, tandem ad sinum Balticum progressi considerunt, ubi est ab eis dicta Borussia. Non desunt qui eos ex Asia huc commigrasse dicant. Notum est in historijs nomen Prussiae Regis Bytiniæ.

RVSSI & ROXOLANI vicini erant Boruscis.

HERMVNDVRI ad montes Boemicos ex quibus Albis oritur. Sed Dubravius scriptor Boemorum lib. 1. conuincit errati Cornelium Tacitum ea in re.

SVDINI in Prussia reponuntur. Ferunt autem eam regionem opulentissimam fuisse, sed iam deletam propemodum ad interuentionem à Cruciferis ordinis Theutonici, iamque maximas sulas enatas ubi olim degebant.

SCANDIA de hac insula multa à multis inter veteres auctores referuntur. Ideo malo de ea aliorum sententias referre, quàm meum iudicium alijs obtrudere. Iosaphus Meletius in Venetorum editione Ptolomæi, in tabula nona Europæ. Hæc inquit, regiones: id est Prussia, Liuania, Lithuania, &c. in tabula Sarmatiæ Europæ ab antiquis (id est historicis & Geographicis) numerabatur (nota). Et videtur hæc narratio firmo niti fundamento. Nam si in mari Sarmatico innatât & ab eo cinguntur, necessario & ipse ad Sarmatias pertinent. Glareanus verò in Geographicis: Gothlandia insula, Scania insula, quam hodie Solandiam vocant, at Plinius inquit lib. 4. cap. 14. Scandinauiam vocasse videtur, aut saltem vicinam Daniam. At enim ab incolis nominari alterum mundum. De Dania autem sic idem autor: Daciam Transiluaniam vocant. Est autem longè alia ab ea quam non rectè hodie Daciam vocant cum sit Dania appellanda, vulgò Dan marck ad Cymbriam Chersonesum. Meletius verò: Dania sic dicta à Dano Rege. Gothlandia quasi bona terra, Scholandia, id est, amæna terra, Northuegia, id est Septemtrionalis terra, Findlandia, id est pulcherrima terra, Glorandia, id est virens terra, Islandia, id est glacialis terra. Hæc

DE LIMITIBVS

ra. Hæc habentur in charta Hydrographica. Tile Scandiæ infularum vltima, Septemtrionem eundo, à veteribus Poetis & scriptoribus vocatur. Et Polonico sermone Tile significat vltimum vel eatenus, quia vltima terrarum credebatur.

ROMANI sicuti de regionibus Orientis, ita de istis Septemtrionalibus insulis mirabiles fabulas sparserunt in vulgus. Inter quos Cornelius Tacitus ita propinquas dicit cælo, vt ibi iam possint solis labores exaudiri, & stridores rotarum eius. Formas Deorum istic videri, homines monstri aspectus, & lapides gemmasque preciosas. Hoc verò eo consilio faciebant, vt inde gloriolam apud suum vulgus aucuparentur, se nimirum deuicta ac debellata Germania, adeptos tales terras, quæ iam veluti suburbium cæli videntur, ob talia & tanta miracula.

DE LIMITIBVS VETERIS SARMATIÆ.

Ad hæc descriptionem finium Sarmatiæ, iuxta seriem temporum, incipiens à temporibus Augusti Cæsaris.

10. Sub aduentum saluatoris.

FLORUS lib. 4. cap. 12. scribit Augustum cum legatis Sarmatarum Getarumque pacem sanxisse, foedusque percussisse iis conditionibus, ne ripam Danubii transcenderent. Ideo ad Lucillum literas scripsit, vt aduersus Sarmatas ripam tantum Istri tueretur. Huic sententiæ suffragatur Ouidius. Nam Lucillum laudans inquit: Hæc duce ripa Istri tuta fuit. Porro occidentalis limes fuit Albis flumen. Nam Strabo & Suetonius aperte dicunt Romanos occupata Germania Albim noluisse transcendere. Imò Sueuos qui illa loca occuparant, Cæsares transfulerunt ex iis regionibus, ne præberent ansam belli cum Sarmatis.

110.

Traiani & Adriani temporibus, pontis in Danubio ad Nicopolim erectio, indicat Romanos Danubio imperium suum in Europa finire voluisse, sicuti Euphrate ab ortu & Nilo à meridie.

163.

Bellum Sarmatarum Aurelii Antonii cum Sarmatis & Squadis ad fines Boemiæ, & stationes legionum Romanarum, autorum scriptis concelebratæ, indicant qui fuerint tunc fines eorum pro quibus dimicatum est.

247.

Dion Seueri temporibus historiam suam scribens, dicit Albim flumen oriri ex montib. Vandalicis siue Boemicis qui & Sudeti vocantur. Vandalos autem fuisse populos natione Slauos viginti argumentis probatur à nobis lib. 4. Annalium.

383.

Temporibus Theodosii cum lites non parua motæ fuissent de finibus inter nostras gentes & Germaniæ Duces, exercitus Saxonici & Turyngici collocati erant inter Albim & Viadrum ad tuendos limites & arcendas gentes Sarmaticas.

810.

Caroli Magni temporibus affirmante Blondo, Crantio, Bonifinio, Einhardo

SARMATIÆ.

finio, Einhardo ad Albim flumen præsidia contra Sorabienfes collocata fuere. Et hætenus Sorabi & Vandali incolunt illas regiones ad Albim qui nostra lingua vtuntur.

1000.

Otthonis Tertii temporibus Boleslaus Chobri Rex Poloniæ Herculem imitatus, pro gadibus iniecerat tres columnas ad confluentem Albis & Sala. Ad hæc institutio Marchionatus Saxonie indicat metas limitum istic tunc fuisse. Nam Brandeburgensis postea prolatis in Septemtrionem Germaniæ finibus institutus fuit.

1103.

Henrici Tertii temporibus inceptum fuit à Criuousto Rege bellum ad fines Boemicos & finitum in campo Canino ad Wratislauriam. Cum Boemis enim Poloni tum limites habuerunt ab illa parte, non cum Imperio.

1300.

Circa tempora Henrici Septimi diuisæ Poloniæ vires ob disidia Ducum Boleslaidarum, ansam præbuerunt vicinis Regibus & Principibus atrectandi fines eorum. Vnde consequutum est vt vndique accisis finibus limites Poloniæ intra octo cruces hæserint, quas scriptores nostri ita consignant. Prima ad Pakosc, quæ nos à Pomerania diuidit. 2. ad Pys à Prussia. 3. ad Zebrov à Lituania. 4. ad Podhaice ab Orientali Russia. 5. ad Chotim à Valachia. 6. ad Scepusium à vicina ei Vngaria. 7. à Sicov à Syllesia. 8. à Zbasin à Marchia. Hæ cruces à nobis in typo Sarmatarum aptius rubro expressæ sunt.

Hæc ita iam admitti possent de vetustioribus limitibus, nisi disidium illud Ptolomæistarum & Cornelistarum obstaret. Nam sequaces Ptolomæi adducunt autoritatem ex eo scriptore vbi dicit: Germaniam terminari ab ortu Istula tenus. Vnde Glareanus non postremus Geographorum deceptus, ante triginta annos scribens, Germaniam veterem hæc statuit, ad eaq; absurda deuenit, vt diceret: Germaniæ inquit non postrema pars sub victoriosissimo Principe Sigismundo Rege Poloniæ degit, Poloniam ipsam intelligens. Hunc sequutus D. Cromerus adhuc clarius eadem absurda amplificat, affirmans hæc vbi est minor maiorque Polonia ante Constantinum Magnum Germanos habitasse, qui error à me lib. 5. est abundè confutatus.

Disidium inter sequaces Ptolomæi et Cornelij.

Nam Cornelius Tacitus homo Italus, cui melius quam Ptolomæo Alexandrino res Sarmaticæ notæ erant, vicinior enim istis regionibus fuit: hic inquam author ex professo Germaniæ statum describens non ausus est dicere Germaniam à Sarmatia Istula diuidi: vt Ptolomæus dixit, sed inquit: Germaniâ diuidunt montes Sarmatici & mutuus metus. Forsan enim tum ab vtraque gente ita infestis animis de limitibus decertabatur, vt neutra pars libera à metu &

DE LIMITIBVS SARMATIÆ.

metu & formidine semper hostem sibi collo imminere cum ferro & igne putaret. Et apertè addit quod illo ipso tempore Sarmatæ tributum imponebant Gotthinis populis, quo eis liceret in regionib⁹ Sarmaticis quæ ad Boemiã vergunt, vbi est Opaua, montes Tarnouientes, metalla fodicare & conficere. Vocantur quæ illa loca à Ptolomæo Sydirorichia.

Nec difficile obseruatu vndenam Ptolomæo hic error obrepsit. Nam iuxta dictum: Dato vno inconuenienti cætera inconuenientia sequuntur. Quia in tabula descriptionis Germaniæ Istulam vsque ex montibus Boemicis deducit, ideo in limitibus sanciendo errorem comisit. Et regiones quidè à Sarmatis possessas eis non adimit, sed profluenta Istulæ aliunde & aliorum deriuans posteritati materiam erroris grauissimi reliquit. Non desunt enim etiam ex nostris qui populos nostros in suspicionem apud vicinas gentes adducant ac si has terras, non vt patriam tanquam legitimi possessores inhabitarent, sed quod aliunde venientes in alienas possessiones inuolarint. Cum pro fundamento Geographico inconuulsibili semper accipiendum sit illud à me toties repetitum pronunciatum: Quicquid est inter duo maria Sarmatica Eu-

Quidius Ponticum mare Sarmaticum vocat. Mare autem quod Daniã & Vistulam alluit, Sarmaticus Oceanus à Ptolomæo nominatur. Sarmate autem populi erant, quicumq; lingua nostra videntur Slauonice, licet Veneti interdum eis admiscebantur.

xinum, inquam Balticumq; mare & montes Sarmaticos, id Sarmatiæ nomine cæferi debere. Sic Sarmatia Asiatica cum Europea contigua & confinis semper fuit etiam Glareano attestante flumine Tanai tantum eos distinguente. Nota sunt etiam vetusta nomina vrbium in vicina Germania: Lubecum, Rostokium, Starogardum, Zgorelecium seu Brandeburgum, quæ prorsus sonum reddunt linguæ Polonicæ. Sic montium Sarmaticorum parte ab altera: Kofsice, Lifska, Sklane, Tarnaua, Tokai, Igniecz, quæ in memoriam reuocant, qui olim possessores fuerint priscis temporibus illarum regionum. Sedde istis latius in ipso opere Annalium.

INDEX

INDEX TABVLÆ
SARMATIARVM SIMVL
QVE VRBIVM, MONTIVM,
FLVVIORVM, SYLVARVM, SOLI
tudinum, & aliorum nobilium locorum, quorum situm & distan
tiam, sumpto numero longitudinis & latitudinis, & filo à nu
mero ad numerum instar crucis ad latera tabulæ
ducto, & ritè applicato, intersectio indicabit.

A

	Latitudo		Longitudo	
	gradus.	minuta.	gradus.	minuta.
Alla flu.	51.	1.	43.	4.
Angeburg	55.	5.	44.	1.
Allenburg	55.	5.	44.	4.
Allenstein	54.	11.	58.	8.

B

BALICE 50. 10. 41. 16. quarto lapide à Cracouia, seu vno milliari Polonico. Villa in qua superbo sumptu aula extructa è longinquo cernitur. Opus inter miracula reponendum. Est quæ locus natalis Bonerorum gentis spectatæ nobilitatis, & optimè meritæ de Repub. Polonorum. Insigne gentis, est liliorum flos vulgò Hiberida dictum. Sunt enim velut idæarnes (permitte me sic loqui) regno Galliarum. Nunc est possessor pagi Magnificus D. Nicolaus Firley Castell. Biicensis paternarum & maternas virtutum ipsissima imago.

	Latitudo		Longitudo	
	gradus.	minuta.	gradus.	minuta.
Betigola	56.	10.	47.	6.
Bersari	56.	8.	44.	4.
Balde	55.		40.	4.
Butau	55.	2.	43.	3.

Brunsborg 55. 6. 43. 3. quæ & Varmia dicitur, sita est ad flu. Passaria. Brodnica 54. 43. hæc Germanicè Strasborg dicitur. Bidgostia 54. 2. 53. 10. Ad confluentem flumen Brda cum Istula. A Wladislauia sex miliaribus distat.

BRZEG 51. 12. 39. 10. Vrbs ducalis & colonia Polonorum sed & ii qui nunc supersunt Principes, de stirpe Piaslonum Polonicorum Regum descendere dicuntur.

B

Brda flu.

DESCRIPTIO

Brda flu.	54.	2.	41.	5.
Bresburg	54.	5.	41.	5.
Brandeburg	55.	8.	53.	6.
Bolo flu.	54.	2.	41.	
Bratim	54.	4.	43.	3.
Berezina	55.		51.	1.

Borissouo 56. 55. ad flumen Borystenem oppidum est. Existimant autem quidam ab hoc oppido flumen etiam Borystenem nuncupari. Oppidum autem conditum fuit à Borisso quodam duce Russorum. Nec rarò contingit flumina ab oppidorum nominibus dici: vt Odra flu. ab oppidi denominatione dictum esse tradunt. Ad hoc oppidum vsque Borissouo Moschus fines suos extendi affirmat, contra Lituania Olgerum ducem fines magni ducatus protelasse vsque ad Mozaisko constanter asseuerat.

BZVRA flu. 53. 6. 42. 8. infra Louicium, vbi sunt nobiles bifontum venationes, locus ille & sylua vocatur Viskitki.

Brzeziny 53. 42. Oppidum amplissimum egregiis artificibus refertum. Et est domicilium spectatæ nobilitatis Lassociorum.

BVG flu. 53. 6. 43. 8. Commentatores Cornelii Taciti populos veteres Cistobocas ab hoc flumine Bug dictos esse tradunt, eò quòd isthic sedes patrias habuisse feruntur. Et vox cognominis Cistobocorum non dissonat à denominatione Bug.

Brzescie 53. 8. 47. 7. Ciuitas populosa ad confluentem Bug & Muchauiec in ipso triangulo, triquetram figuram efficiens.

BVCZAC 49. 10. 48. 6. vetustæ & claræ gentis colonia Buczaciorem. In ditione horum ferunt inueniri venas auri, quæ veluti ramenta scintillant in aqua riui ex rupe altius scaturientis. Hæc postea ab agrestibus excipiebantur percolabanturque, ac ita massa conficiendo auro apta reddebatur, sed multa ignauia quadam negliguntur. Laudatur etiam ab equis generosis quos magna vbertate greges numerosi quotannis producant ipsis: vnde in Pro uerbiu abii: equus Buczaciorem gregis.

Bielsko	53.	6.	47.	8.
Barycz	52.	8.	39.	10.
Boleslaviecz	52.	2.	40.	12.
Bretnicza	52.	9.	40.	2.

Bochotnica 52. 9. 40. 12. domicilium claræ gentis Samboreciorum.

Bochotnica 52. 9. 40. 12. est arx murata. Hæc potest vocari antiquitas. Nam muri eius vetustate conquassati ruinam minantur: propediem collapsura videtur.

Borouiec

POLO. LITHVA. RV. PRVS.

Borouiec	52.	6.	45.	11.
Bielany	52.	7.	44.	7.
Bodzecin	51.		44.	8.
Belzyce	51.	12.	46.	2.
Bychaua	51.	10.	48.	3.
Boboua	50.	6.	44.	1.

Biecz 50. 6. 44. 1. Meminit Ptolomæus & alii vetustiores prouinciæ Sarmaticæ quæ dicebatur Bicen. Sita fuit ad Euxinum pontum: sed credibile est colonias inde ad eum locum translatas fuisse. Hanc præterfluit flumen dictum Ropa ex cuius spuma sulfur conficitur.

Beskidim 49. 44. Beskit vel Bieschadi ab incolis vocatur. Mons est nobilis vltra Humienco ex quo flumen Tiras oritur. Memineruntque veteres eò loci Bessorum populorum.

Braclavv 50. 10. 52. 8. Arx in qua semper præsidium firmissimum expeditum asseueratur. Vocatur vrbs illa Sancti Petri, eò quòd imagine diui Petri Apostoli pro insignibus vtitur.

Balaklei 50. 2. 52. Arcis vestigia in loco percòmodo. Czapczaklei verò est fluminis nomen.

BOCHNA 50. 11. 43. 5. Salisfodinæ præstantissimæ quarum sal ideo sal Russico præfertur & marino quod plus terreitatis in se habet, ac propterea magis solidum & magis salsum est. Multi autem ex viris literatis & etiam illustribus admiratione ducti, demittebant se in illum abyssum salisfodinarum. Et reuera est res stuporis plena videre illas profunditates & veluti centrum terræ. Inuentum salem eò locorum, acceptum referunt Kunegundi Boleslai Pudici Regis coniugi foemina sanctæ. Anno salutis 1251. Et quia Vngara fuit, vulgò creditum est, & passim iactatum reginam illam sal illud minerale ex Vngaria in Poloniam transtulisse, secumque aduexisse.

BIALOGROD 48. 10. 52. 8. Theodosia dicta veteribus. Hanc ad ostia Borystenis Iouius ponit, sed erroneam eius opinionem D. Cromerus confutat. Præterit verò Bialogrodum via trita & celebris quæ ducit Oczakouiam. Hac Turcici & Scythici negotiatores potissimum commeant quos illi lingua sua Carabanos vocant. Quando igitur nostri aliqua mancipia interciperi conantur, vt ex eis discant quid nam hostis machinetur modò, quidue in Turcia Scythiaue geratur, tunc ad eam vsque viam genus quoddam militum leuissimæ armaturæ velitationibus aptum, quos Kozakios vocant, progreditur, ac ita ex prætereuntibus rapiunt quos possunt, & ad præfectos suos citato & festinanti cursu reducant, sapi-

B 2 us tamen

DESCRIPTIO

us tamen retro ceruice inflexa prospectantes ne quis eorum vestigia signet, & vrgēdo capiti eorum inuehat. Nam non rarò alea fecus cadit quàm optassent, & sæpe ex captiuante fit captiuus. Et interrogati cur ita temerè dubio Marti se exponant, respondere solent: Benè est, si inquit, nihil inde vtilitatis percepero, nisi quod iuuenilem ætatē meam eo pacto consolabor contentaueroq; satis est, iuuat. At contentatio illa qualis futura sit, si interim ad manus Scythicas deuenieris, nemo est qui ignorat. Fuit quondam Bialogrodum emporium celebre & obuium nostris hominibus. Nam temporib. Cazimiri Cyprum vsq; demeabant naues onerarias tritico Podolico plenas. Nunc tantum scandulæ prono flumine ad barbaros demere Bialogrodum solent, idq; non sine graui discrimine vitæ.

Balneum Vitoudi 50. 55. 6. Nunc fons tantum amenus vbi miles statua habere & corpus reficere solet. Adest & Oartorium ibi gentile dirutum.

Pons Vitoudi 50. 55. non procul à Balneo.

Brzostek	50.	6.	44.	4.	
Brzozovv	50.	3.	45.	2.	
Belz	50.	3.	45.	2.	Præfectura Regia
Busko	50.	11.	47.	6.	Præfectura Regia
Bukacz	49.	7.	44.	2.	
Bebek	40.	11.	47.	3.	
Baden	45.	3.	44.	1.	
Berstani	45.	3.	47.	8.	

Bardenland. 51. 43. Crux picta confinium significat, lapideam esse audio crucem, & eminet ex aqua.

Brozylovv 52. 54. ad Borystenē inter Coroszczycovv & Kiovv.

BAR 50. 50. Arx munitissima ob memoriam Parii patriæ dulcis à Regina Poloniae Sforzia Bona, in ipso aditu Scythiæ excitata. Semper ibi præsidium forte imponitur, & præfectus datur vir exploratæ virtutis. Nunc præfecturam illam administrat summa cum laude Nicolaus Bucacius.

Basylea Rusiæ 50. 40. à Basylis Duce Ostroueciorum fundata. Floruit is nostra ætate. Fuitq; filius illius Constantini bellatoris.

Bacota 50. 6. 50. 6.

BVH flu. 50. 52. Axiacum veteres dixere, quidam Hyppanim esse volunt, innixi vt aiunt, Herodoti sententiæ, sed refragante Ptolomæo qui Hyppanim collocat cis Borystenem Tauricam & Meotiden versus. Oritur paulò supra Miedziboz & paulò infra collem dictum Zbornamogila. Alluit Chmielnik Vinnicam Brac lavv, &

POLO. LITHVA. RV. PRVS.

lavv, & postea incitatus cursu per campos Vrociska decurrit: Kuczman pontem Vitoudi, tandem ditatus per vastam camporum solitudinem ad Euxinum Pótum amplo gurgite deuoluitur. Et rectè reprehenditur à Magnifico viro Ioanne Sienienio Castellano Leopoliensi error quorundam nostræ ætatis Chorographorum, qui Bohum hunc incidere in Borystenem finxerunt. Cum quatuor miliaribus ab hostio Borystenis in Limenium sinum Euxini sese abscondat. Quod autem flumina ista Buh, & Bozek veteres vocarunt, forsan quia pro diis amnes præci homines coluerunt quum gentes essent.

Bialacerkievv 51. 53. ad flumen Ros, à Kiouia 15. miliaribus, vel paulò vterius. Sæpe huc Scythæ visuntur, vt canes spectantes in culinam. Rusica miliaria sunt lógè maiora quàm Polonica. Ideo non mirere si quantitas circino hic non respondet vbi que.

Brod Bazarabski, vide Ostrokol.

Bozek flu. 50. 6. 49. 6. Inter confluentem Buch & Bozek veluti Mesopotamia sedet Miedziboz, vt etymon ipsum vrbis indicat.

C

Latitudo. Longitudo.

CRACOVIA 50. 10. 42. 9. olim Carodunum iuxta Ptolomæum dicta. Regia est Poloniae ad confluentem Istulæ & Rudauę. Et verè Regia. Nam siue loci spectes situm, siue hominum frequentiam diuersarum gentium, siue omnium rerum affluentiam, siue ædificiorum magnificentiam, tanta reperiuntur omnia, vt meritò naturam totam vim suam in eum locum effudisse putes. Ibi est sedes Episcopalis, ibi Academia celeberrima, argentifodiæ, salifodiæ, plumbaria, territoria fertilissima, arces in vicinia muratæ frequentes patent. Superius Zatorium lacubus & copia piscium affluens, inferius Nepolomicium abundans pingui ferina, ex montibus etiam Sarmaticis qui vrbis impendere videntur, varia genera auium afferunt aucupes. Demeationes quoq; nauium mercenariarum sursum deorsumque cum sale, ære, plumbo, frumento, vino, cera, vsq; ad mare vsitatae sunt Cracouiensibus. Adhærent etiam vrbis alia oppida: Clepardia à Septemtrione, Cazimiria ab Orientali plaga. Ac vt breuius dicam, nullam iam vrbem pergendo Septemtrionem & Orientem Borealem reperies tam augustam quæ eius splendori & magnificentiæ conferri queat. Huius figuram alii testudini musicali, alii aquilæ expansarum alarum, quod est insigne Regni comparant, ad eum nempe modum: vt arx caput alitis referat, suburbia autem vtrinque adhærentia alis expansis & caudæ discuneatæ, conferantur.

DESCRIPTION

CZARNKOVV 53. II. 39. II. antiquissimum & spectabile domicilium & sedes quōdam ducalis gētis Czarnkouiorum. Hi primi inter heroes Polonorum erant, qui Christo nomina sua dederunt. Cuius rei insigne vittam baptismalem haecenus gerunt. De qua re complura leguntur in histria nostra. Vide & infra titulo Ostrorog.

Camenum	I.		55.	2.
Cofzelin	39.	4.	55.	2.
Cinteri	53.	6.	43.	6.
Creuesb	55.	7.	43.	9.
Curischafe	55.		45.	
Cornand	54.	5.	43.	
Culsmer	54.	4.	42.	5.
Ciechanovv	54.	2.	44.	5.
Cultri	54.	7.	49.	7.
Croue	55.	8.	50.	
Crosne	50.		44.	

CAMIENIEC 49. 6. 49 4. arx munitissima Valachiam versus, quæ ob id quod natura loci mirabiliter sit munita rupibus præaltis & flumine Smetricz, solius Dei manu ædificata esse ab incolis prædicatur. De hac tamen ita scriptum est:

*Quamuis altis cincta est Camenecia muris,
Si tamen inspicias huic multa deesse videbis.*

CZIZOVV	51.	I.	44.	10.	arx murata, elegans spectata profapia Czizouiorum.
Chodecz	55.		40.	7.	
Camienko	52.	4.	41.	2.	

Camenec alia arx murata firma & pulchra medio milliari à Crosno.

CZESTOCHOVIA 53. 8. 41. 8. locus celebris frequenti hominum concursu religionis ergò. Simile aliquid Compofelæ Italicæ.

Crasnik	51.	6.	45.	2.
Checiny	51.	9.	43.	6.

Præfectura nobilis & arx murata in arduo colle. Ibidem ærisfodinæ vetustate neglectæ, lapis tamen Aesurides vel color conficitur.

Curovv

POLO. LITHVA. RVS. PRVS.

Curovv	55.	5.	45.	2.	
Czesin	50.	7.	41.	6.	
Caczibei	48.	55.	arx vetustate destructa, ad littus Ouidii lacus. Eratq; Polonorum emporium celebre, vbi sal deponabatur marinum. Veteres meminere huius portus ad Euxinum. Plinius vocat Cathizos pomiliones. Vetustas enim credidit homunciones breui statura eo loci belligerare cum gruibus, eaque scriptis mandarunt.		

Chelma 54. 8. 42. 8. In Prussia est ciuitas, creditur esse omnium antiquissima. Vnde ius Chelmense seu Culmen se. Laudatur dimensio vrbs illius quod plateas ferè ad perpendicularum gnomonis rectissimas habeat, & turres ita concinnè dispositas vt turris turri, porta portæ ferè diametraliter opponatur, vt è regione vir virum ex fenestra vnus in fenestra alterius prospicere queat.

Cassouia 49. II. 46. 6. vrbs Vngariæ munitissima & paries fortissimus quo sustinetur impetus & inundatio Turcorum. Sed apparet fuisse coloniam Slauorum. Quia sita est inter montes qui ad Sarmatiam pertinebant & Sarmatici vocantur. Denique & nomen Cassouia Slauonicæ linguæ olet sonum.

CALISZ 52. 8. 41. 3. Ptolomæus expressè meminit eodem in loco Calis. Est ergo hæc vrbs numeranda inter antiquissima municipia Sarmatarum. Nam Ptolomæus vixit ferè centum annis ab aduentu Christi domini post tempora Traiani Imperatoris.

Comarno	49.	II.	46.	6.
Cozibele	49.	5.	47.	7.
Czeruone	40.	5.	46.	6.
Cleuan	51.	10.	48.	5.
Chmielnik	51.	2.	50.	6.

Propugnaculum contra Scythas Bohum versus. Administrat nunc præfecturâ illam summa cum laude Iacobus Strus, robore animi & corporis cunctis iamdudum conspicuus, patrisque & auorum memoria celebris.

Czartorysko 51. 9. 48. 5. ad ostia Styr fluminis.

Czarnobilum 52. 53. significat nomen czarno & bielo, id est, album nigrum, albæ & nigræ Ruffiæ confinium indicans. Sita est propemodum ad Przypiecz Kiiouiam versus.

Czasylovv 50. 50. ad fontem fluminis Horin.

Constantinovv 50. 50. sunt ciuitates Ducis Ostrouecii: Constantinovv, basylea, Czasylovv, Kuczmin in finibus Volhiniæ, qua itur Miedzibozum versus quasi in vno tractu.

Czernyostrovv

DESCRIPTIO

Czernyostrov 50. 50.
Cataractæ 51. 55. quindecim miliaribus à Caniovv, vide titulo Prohi & Borysthenes.

CAROVGAI 50. 49. Est nobile nemus & puto illud esse quod Ptolomæus vocat nemus Dianæ. Non procul à Sieniaua, non remotè hinc oritur flumen Ikavva.

Cerkiev 50. 46. miliaria septem à Leopoli.
Comiencza flu. 49. 56. Flumen ex aduersa ripa Tehinia, in Tiram illabitur.

Czernichov 49. 12. 48. non procul à Tarnopole ditionis Ducis Ostrouiensis.

Czechovvce 49. 12. 48. 12. non procul à fontibus fluminis Zbrocz. Fateor autem non nihil angustiora hinc spacia esse, quàm vt illam amplitudinem camporum in latum capere queant.

COLOMIA 48. 2. 48. 1. Colomiam dictam esse putant quasi coloniã, quòd credant olim Romanorum colonias eò deductas fuisse. De qua re consule historiam nostram libro 3. Nisi fortè à Colomano Rege Haliciensium nuncupata sit. Conficitur ibi sal, cuius nidor ouorum odorem plus satis frixorum & adustorum suauiter redolet. Quod die Veneris ieiunantibus, disputationis occasionem de ciborum delectu præbere solet, dum vesperi ad lumen hilarius conuiuari solent.

Cudnikov 51. 4. 45. 12.
Crupa 51. 9. 50. 6. ibidem flumen Crupa synonymum illi quod in Slauonia est, à quo Lechus in Poloniam venisse vnà cum fratre Czecho dicitur. Et forsitan incolæ loci in Slauoniam penetrantes ex Russia, patriæ dulcis memoria ducti, anni nomen in patria Lechi imposuerunt.

Czerkasy 51. 4. 54. 12. Czirkasy tradunt reliquias esse veterum Cymbrorum, quos Homerus Cymerios vocat. Nomen certè affine est. Religio apud eos magna ex parte Machometana. Mulieres ferè ac viri belli munia apud eos obeunt. Distat à Kiouia iuxta Guagninum 27. miliaribus, iuxta verò regios lustratores 15. tantum.

Cudniovv 51. 12. 53. 1. ad leuam eundo Kiouia: à Leopoli 17. miliaribus.

CHORCYCA 50. 54. Insula est in alueo Borystenis, clara Visniouccii herois œconomia militari. Ibi enim sedem & firmamentum sui roboris stabiliuerat. Sita est à Kiouia 44. miliaribus, paulò infra ostia fluminis Tisnienca.

Czerniechovv

POLO. LITHVA. RVS. PRVS.

Czerniechovv 51. 55. flumen cis Borystenem Disna è regione Kiouie ad quod sita est arx Moschorum firmata præsidio: 30 miliaribus a Kiouia vt Guagninus refert, lustratores 24. ponunt.

CHOTIM 49. 8. 49. 8. Arx fortissima in ipso aditu Valachiæ, æmula Camenecii, quæ est ditionis Polonorum. Ideo Petrum Valachiæ Palatinum ferunt solitum dicitasse, Aut tu Camenec Chotimum nostrum, aut Chotimum Cameneciam deglutiet.

Czapczaklei 50. 2. 52. Flumen est, notius habetur propter viua vestigia munitissimæ arcis Balaklei, quæ si iusto præsidio muniretur, firmissimum propugnaculum ad impediendos Præcopiensium transitus per Hyppanim esset. Et præsertim si vicissim ad flumen Russaua in loco illo excitandæ arcis peridoneo & à multis celebrato propugnaculum nouum inædificaretur. Hæ inquam duæ arces non plus quàm 20. miliaribus à se distantes, alia ad Tiram ex opposito Thehinia, alia, ostia versus Hyppanis si benè munirentur, totum tractum illum triangularem ab Oczakouia tanquam duo parastatæ, id est columnæ ex æquo à se distantes, mirificè tutum redderent, vt consilium lustratorum adscriptum prudentissimè suadet. De qua re vide titulo Russaua, Balakli & Grodzisko. Distat Czapczaklei ab Oczakouia octo miliarib. aut nouem vt lustratores idem annotarunt.

Czarnylas 49. 12. 50. Aliàs sylua Pieczymegi vocatur. Est etiam Czarnylas pagus Kochanouii Poëtæ eximii in Sedomiriensi prouincia.

Chorbop 51. 3. 48. 5. Ad fontem fluminis Wstecz nõ procul à Lucko.

D

DABROVICA 51. 12. 45. 3. Domicilium natale Illustrium & Magnificorum Firlegiorum, Baronum à Dabrouica. Ex ea gente complures Palatini, Præfecti copiarum, Campiductores, Castellani & prouinciarum dignitarii prodierunt, quorum fama vbique etiamnum coruscat. Arma gentis sunt Leopardus. Animal hoc ferunt esse robustissimum, vincit hunc tamen viribus Leo, sed rursus ingenio à Leopardo vincitur. Nam vt eum in discrimen adducat, ferunt cuniculum subterraneum parare solitum, quem quoniam in vestibulo diductiorem latioremq; in exitu verò angustiore præparare solet: ideo cum à Leone inuaditur ipsemet vt qui minor, celeri cursu rapaces vngues Leonis elapsus euadit. Leo verò irâ exagitatus cauernam, latius ostium habentem facillè ingreditur, postea verò in exitu strictiore, eluctando hæret, & captius

C retinetur.

DESCRIPTIO

retinetur. Hanc ferunt esse naturam Leopardi. Hoc eodem stragemate eius gentis homines, hostes patriæ debellare solebant, hoc est, viribus & ingenio. Nam ferè omnes literati sunt, ideo etiam literatis hominibus fauent, & sunt patroni Musarum munificentissimi.

DZIALIN 53. 43. Domicilium & colonia Magnificorum & spectatæ nobilitatis Dzialiniorum, quorum aliquot mea ætate in senatu Regio cum laude tuebantur suum locum.

Druzek 55. 7. 44. 8.
Drezen 53. 8. 46. 10.
Dubrauica 52. 6. 50. 6.
Disla 58. 7. 10.

Drismet 56. 11. 51. 1. Grodecus in sua tabula, in Disna & Drisna lapsus est, & fluminis Dunæ situm ignorauit. Quare eo modo, ut hîc vides, error hic est corrigendus.

Drusno 55. 1. 42. 1. Lacus nobilis ad Elblingam.

Dubkacz 55. 5. 44.
Dranborg 54. 3. 39. 7.
Drzvviaca flu. 54. 3. 42.

Dzieldovv 54. 4. 43. 8. Significat nostra lingua Dzieldovv diuiforem. Nam Pruteni limitem hîc esse volunt suum qui à Masouis eos separet.

DABROVVNO 54. 4. 43. 8. locus pernobilis pugna illa, quando Poloni de summa rerum duce Mascouio Vimbramo, cuius sol insigne fuit cum cruce, signatus Marte iudice ferro deceruebant, ante annos 150. Et tum de Cruciferis octoginta millia profligata sunt. Locus pugnæ ad eam vsq; diem ab accolis monstratur. Vocatur hæc ab aliis pugna bellum Grinualdense. Sed pagus iam ille vastatus iacet. In prælio hoc aderat Rex ipse Jagello Vladislavus, aderat & Vitoudus frater Regis. Ex cruce signatis occubuit ipse Magister ordinis in conflictu cum toto suo robore militiæ & multis commendatoribus. Duces Germaniæ aliquot capti & ad Regem perducti culpam deprecantes veniam impetrarunt. Signa cohortum cruciferarum descripta habes sigillatim apud Dlugosum historicum.

Dzvlich 52. 12. 51. 6.
Dlugosouice 51. 1. 42. 2.

Dunaiec flu. 55. 43. Hunc amnem alii Danastrum, alii Visclam vocant cum Procopio. Nam ex iis locis demanat, id est Scepusio, vbi Gepidæ veteres Gotthica natio sedes suas habere præcipuas, teste eodem Procopio.

Ducla

POLO. LITHVA. RVS. PRVS.

Ducla 50. 3. 43. 5. Ptolomæus eo quoque loci ponit Ducleotas populos, voce neutiquam dissona.

Debica 50. 2. 44. 6.
Dinovv 50. 5. 43. 2.

Dubiecko 50. 6. 43. 2. Colonia vetustæ gentis spectatæ nobilitatis STADNICIORVM dominorum ab Osmigrod. Horum insigne est amnis Sreniaua. Nam ad hoc flumen ab eorum protauro fusi fugatique erant hostes patriæ. Ideo rectè à quodam erudito hæc victoria celebrata fuit hoc distycho.

*Strenuus immanes princeps qui vicerat hostes,
Præfens ad flumen talia signa tulit.*

Debno 50. 43. Magnificus Franciscus Veselinus Camerarius Regius illa ditone potitur. Vir heroicis virtutibus conspicuus & omnibus bonis merito charus. Est aliud Debno in prouincia Sedomiriensi Sienieniorum colonia vetus. Est & tertium nouiter locatum oppidum à Magnifico Castellano Leopoliensi ad Szidlovv.

DVBINKI 58. 4. 50. 5. Domicilium natale Illustrium Ducum Radiuilonum, quorum pater principem locum tenuit inter Senatores magni Ducatus Lituaniæ. Huius duo filii ambo Palatini. Nam & Christoferus Castellanus Trocensis successit nunc audio in locum patris, effectusq; est Palatinus Vilnensis. Huius virtus enituit ante biennium in expeditione Plefcouiana contra Moschouia ducem: vir est acer in armis.

Dobrouoda 50. 9. 40. 6.
Drohobicz 59. 8. 47. 8.

Dolina 49. 4. 47. 8. Affine est vocabulum cognomini Podolia. Nam tractus hic ad illam vallem est situs à qua denominatur Podolia. Vites hîc possent plantari, & vinum proferrent quale Cassouia profert. Est enim cum illa ex æquo meridionalis.

Dabliacz 45. 7. 45. 2.

Dobrzin 51. 7. 45. 2.

Durisko 51. 7. 48.

Drohobufz 51. 8. 36. 6.

Dunaiovv 50. 4. 48. 3.

Dvvieliczuiecz 49. 10. 49. 10.

Daschovv 49. 6. 34.

Dromus Achillis 54. Hîc se heros clarissimus exercere solebat.

Dunaiovv 49. 11. 47. 6. ad confluentem Kro

piecz & fluminis Lipal

Dzvvan flu. 49. 51. in Tiram incidit. Est castellum de-

fertum Dzvvan, Ducis Ostrouienfis habitaculum.

C 2 Dubrouica

DESCRIPTIO

Dubrouica 52. 51. Supra confluentem Slucza & Mochor fluminum.
 Disna flu. 50. 54. flumen cis Borystenem è regione Chorcycæ insulæ.
 Dauidovv 52. 50. in ipso conflente fluminum Przy piecz & Slucza oppidum.
 Disna flu. è regione Kiouia 51. 55. ad quod duæ arces Moschorum: Czernieiovv & Patiuol, tantummodo 24. miliaribus à Kiiovv distant.

E

ELBLINGA 52. 4. 42. 5. Vrbs nobilissima in Prussia, cõmendatur quod sit munita natura loci & altitudine murorum: sed magis à fide & obsequiis, voluntate denique propensa erga Reges Poloniae, etiam in aduersis casibus. Ideo eis vt sigillum asseruent Reipub. Pruthenicæ concreditum est, à Gedano sex miliaribus in altera Istulæ aciali ripa.

ELCBERG 55. 10. 44. 10. Sedes est Episcopalis cui nunc præest Martinus Cromerus scriptor historiae Polonicae, diligentia, eloquentia, & elegantia latini sermonis, cuius nostræ ætatis scriptori comparandus, & etiam multis præferendus, Senatorque regni dignissimus.

F

FVISTINVM 59. 45. Cognomen est Germanicum. Multa autem nomina Germanica non solum vrbium, sed etiam præcipuorum nobilium in illa submontana regione reperiuntur. Cuius rei causam alio in loco explicauimus. Est autem Fulstinum domicilium natale antiquæ stirpis Herbortonum, ex quibus nostra ætate tres in Senatu regni residebant. Arma gentis sunt tres gladii pmo cuspidibus infixi.

Fridland 55. 5. 43.
 Falkenburg 54. 7. 46. Ex media Germania huc nomina translata veteribus abolitis.
 Filek 48. 48. Arx Turcicæ ditionis: credo tantum sex aut nouem miliaribus à Scepusio finibus Polonicis distat: Tua res agit, paries cum proximus ardet.

G

GEDANVM 55. 4. 1. 41. 9. Vrbs nominatissima & ornamentum non postremum regnorum Europæ ad ostia Istulæ, quæ triginta haustis fluminibus miscetur Baltico freto sua amplitudine

POLO. LITHVA. RV. PRVS.

amplitudine speciem maris efficiens. Per hanc quicquid habet Polonia, Lituania, Masouia tãquam in æsophagum, Gedanum intrat, & in transmarinas regiones aueritur. Et rursus, quicquid affertur ex Germania, Anglia, Gallia, Hispania, Dania, Suecia, per vniuersam Sarmatiam digitis Gedanensium ciuium dispenfatur. Laudatur in ea quod bene munita sit, populosa, diues, commemorantur horologia affabre facta: sed me in eius admirationem magis rapit gubernatio eorum Reipub. qua prudentissimus Senatus tanquam habenis vniuersam multitudinem regit & in officio retinet. Nec video vrbem in regionibus istis cuius gubernatio sit similior Venetorum Reipub. De nomine Gedani & eius etymo probatur doctioribus sententia Celtis quam hoc distycho expressit.

*Sed quondam Gedanum Gotthorum nomine dictum:
 Hincque sinus Codanus nomina clarus habet.*

Golberga	55.	1.	38.	8.
Guthstat	55.	3.	43.	6.
Germa				
Grande Filz	45.	9.	43.	4.
Gvuda fluuius			54.	39.
Grandcz	54.	6.	42.	4. Locus celebris ob quamdam victoriam Polonorum. Grudziac à nostris vocatur.
Gesten	54.	10.	42.	5.
Goniadz	54.	7.	46.	11. Venationes istic Regum præstantissimæ.
GOSTOMIA	52.		42.	Amplissima & viris fortibus referta domus & locuples. Refert autem non obscure suo cognomine veterum Gotthorum appellationem & sonum, qui nequaquam remotè olim abhinc habitabant. Sed de origine Gotthorum accuratam inuestigationem habes lib. 3. Annalium nostrorum.
Grimki	54.	5.	46.	4.
Grodno	54.	6.	58.	9.
Grodzisko	54.	4.	40.	9.
Gebica	53.	7.	41.	9.
Gliuice	51.	4.	45.	8.
Grodek	50.	2.	46.	10.

GORAI 51. 4. 45. 8. Memorabilis facti Demetrii de Goray fit mentio in historia Iagellonis, à domino Cromero & aliis circa despõsatione Eduigis Reginae nupte Iagelloni.

Grabovv 51. 5. 46. 10.
 Gologuri 50. 2. 47. 4. oppidum inter montes, sicut & situ, nominis etymon indicat. Puto autem hos montes qui

DESCRIPTIO

à Leopoli Volhiniam vsque protenduntur, Peucinos vocari à Pto-
lomaeo.

Gliniani 50. 3. 47. 1. quinque milliaribus à Leopoli.
Gnieuum 54. 6. 42. 6. Praefectura est Cemorum. Est
autem Cemorum familia, genere & rebus gestis admodum clara &
spectabilis. Mea aetate quatuor ex ea gente in senatu Regio Palati-
ni erant: Achacius Palatinus Pomeraniae, Fabianus alter Palatinus
Margenburgenfis. Tertius N. Quartus N. Senioremem Cemam ita a-
mauit Albertus Marchio Brandeburgenfis Dux Prussiae, vt cum
renunciaret professione Crucifericae, exueretque vestem ritua-
lem qua ipse Magister utebatur, ipsi soli tanquam amico confederato
eam tradiderit, quam haecenus successores mimosini loco asser-
uant.

Grodek aliud 49. 7. 48. 3. Ad flumen Hnieziola
& Tiram domicilium Herbort de Dziedzilovv viri clarissimi Suc-
camerarii Kamenecensis.

Grodek tertium 50. 49. In summitate fluminis Smetricz,
& vnum ex istis vocatur Slony Grodek.

GORKA 52. 6. 40. 6. Illustrium Comitum à
Gorka domicilium, quorum insigne est navis argonautica. Ex ea
gente prodierunt complures Palatini, Campiductores, Episcopi,
Castellani, Oratores ad exterarum nationes. Viri toga pariter & ar-
mis illustres. Horum nomen in Germania & in aliis exteris natio-
nibus ita clarum est, vt putes istuc natos esse. Linea vt vocant, isto-
rum quantum ego scire possum ex Senatoribus, hoc ordine potest
recenseri. Lucas primus de Gorka Palatinus Posnaniensis 1340.
Lucas secundus de Gorka Palatinus Posnaniensis 1466. Vriel E-
piscopus Posnaniensis & Cancellarius regni 1479. Lucas de Gor-
ka & idem postea Episcopus Cuiavienfis, quem ego probe noue-
ram. Nam fui tum alumnus & condiscipulus nepotum huius, filio-
rum Andreae. Vsq; sumus praepetore Ioanne Cosmio viro eru-
dito, qui postea Theologus & à concionibus fuit apud Sigismun-
dum Augustum Regem Poloniae 1542. Tandem Andreas de
Gorka Castellanus & Capitaneus Posnaniensis generalis. Huius
tres filii: Lucas de Gorka Palatinus Posnaniensis. Frater denique
eius Andreas Castelanus Miediricenfis, qui nunc fati concessit.
Et Stanislaus Palatinus Posnaniensis vir absq; omni exceptione,
omnium ordinum, omniumq; statuum iudicio incomparabilis,
amator Reipub. ardentissimus, & delictum Polonorum.

GNESNA 53. 7. 41. 5. Prima & antiquissima
sedes & Regia Poloniae, olim Lemisaletum dicta vt placet docti-
oribus.

POLO. LITHVA. RV. PRV. S.

oribus. Meo aetate ad eos honores euectus fuit Iacobus Vchanius;
cui successit STANISLAUS CARNOVIUS. Praesul diuini pa-
riter & humani iuris peritissimus. Idem locus nobilitatus est sepul-
chro diui Alberti, & aduentu Otthonis tertii Imperatoris Roma-
norum. Et quod maximum est: eò loci primò honores Regii cum
diademate delati sunt Boleslao Chobri sacrae memoriae Regi Po-
loniae, & coronatio istuc prima consummata fuit. Quapropter hoc
nomine vicissim honos summus habitus fuit eidem Imperatori.

Glusinium 53. 42. Tempore Regis Locticonis eo
loci bellum acerrimum gestum fuit cum Cruciferis, ductaque fu-
it istuc fossa septem milliarium, cuius adminiculo aliquot millia
Polonorum strenuè sese aduersus Cruciferos, Iulii Caesaris aduer-
sus Pompeium exemplo durante Pharfalico bello, defenderunt.
Hoc ergo opus meritò inter antiquitates referri potest.

H

HALICZ 49. 5. 47. 6. Halicios Galatas alii esse
volunt, ad quos beatus Apostolus scripsit, sed hoc non videtur ve-
risimile: nisi fortè pars illorum auulsa in iis locis haerit. Sed vide-
tur verisimilius, Gallorum reliquias loco nomen dedisse. Neque
enim procul ac illis oris Scordisci confederant qui Gallica gens
erant. Balduinus etiam Gallus ante ducentos annos Imperium ori-
entale occupauerat. Et fieri potest vt aliqua portio exercitus il-
lius ad eum locum, compendium calamitatum suarum quaerendo
confugerit. Sed Haliciorum nomen ante Balduinum inclarue-
rat, vt liquet ex serie historiae Polonicae. Reges Haliciorum coro-
nati hoc ordine enumerantur: Colomanus nimirum, Daniel, de-
inde rursus Romani filius qui ad Zaichostum malè pugnavit. Leo
tandem tertius, conditor vrbis Leopoltanae. Ad augendam verò
celebritatem loci Ludouicus, quem nostri Loissum vocant, Rex
Poloniae & Vngariae, sedem Archiepiscopalem in eadem Halicz e-
rexerat, quae postea Leopolim prudentissimo consilio translata fu-
it. Praelia etiam complura ad Halicium gesta locum celebriorem
reddiderunt, maxime verò Criuoustii Regis victoriosissimi cla-
des memorabilis, cuius postea ignominiam Cazimirus secundus
victoria de Russis parta, aboleuit. Reperitur ibidem lapis Alaba-
strinus, pulcher admodum, ita vt nitore suo etià Phrygium supera-
re videatur. Auehitur inde in germaniã & alias remotas regiones.

Heiligavv 56. 5. 45. 4.
Heiland 55. 7. 41.
Heilspurg 55. 4. 43. 7.

Hamostein

DESCRIPTION

Hamoftein 59. 10. 40. 5.
 Humienco 49. 8. 44. 11.
 Hyppanis flu. 50. 52. Vide titulo Boch.
 Hodorovv 49. 44. Lacus ibi laudatur.
 Hniezola 49. 48. Oritur ad Bauorovv & ad Grodek, incidit in Tiram. Trebovyla ad hoc flumen sita.
 Holovvnia villa.

I

Igniecz 50. 3. 44. 5.
 Iaslyska 49. 6. 45. 6. Emporium vini Vngarici. Dif feruntque Iaslyska & Iasse.
 Iur flu. 34. 38.
 Iagiel 49. 5. 44.
 IAZLOVIEC 49. 45. Arx benè murata Valachiam ver sus inter flumina Stripa & Hniezola. Et est domicilium natale an tiquæ stirpis Iazloueciorum, quorum pater nostra ætate Palatinus Rusiæ fuit, Oratoremque egit ad Imperatorem Turcorum cum magna laude sua & Reipub. Gentis suæ claritatem auxit Iasloueci us præfectus Sniatinensis profligato & capto Palatino Valachia. Acciderunt hæc anno salutis 1582.
 Iarmolnice villa 50. 50.
 Iskava flu. 50. 48. Vbi & Dubno.
 Ikava flu. 50. 50. Vbi Sieniaua Sieniauiorum.
 Iugra flu. 54. 43. In Mazouia.

K

KINSBERG 55. 9. 43. Regium montem latinè voca re solent. Est vrbs laudatissima vel tres simul, ita vt tripolis dici possit. Scribit autem Plinius lib. 4. cap. 1. & meminit insulæ Bal thia quam inquit, Pytheas nominavit Basyliam. Et Basyliæ no men cum Regiomonte quadrat. Tripolim autem ideo vocare pla cuit, quia ex tribus oppidis propriis, mœnibus, & interlabentibus fluminibus distinctis constat & coaugmentatur, quibus arx impen det amplissima in editiore colle, domicilium haud dubiè illustri um virorum indicans. Ibidem est maris portus minimè ignobilis & Academia celebris, vbi quoq; ego tyrocinium studiorum meo rum ieci, sumptus mihi & mensam in arce suppeditante illustrissi mo duce Prusiæ Alberto Marchione seniore. Nunc prouinciæ il lius & dux & tutor scriptus est à Regno Poloniæ Georgius ab Ansbach soboles dignissima Regum Polonicorum. Quod factum esse reor cum ob alias causas, tum vt testatum facerent Poloni quanti faciant

Recentius Kinsber ge etymon vide Mie chonien. histori. vbi dicitur occasionem de disse huic cognomi ni arcis, aduentu Ot thomari Regis Boe morum.

POLO. LITHVA. RVS. PRVS.

faciant amicitiam Principum Germaniæ.
 Kielmi 56. 8. 47. 7.
 Kapurn 53. 10. 43. 8.
 Kurischferunk 56. 44.
 Kavv 55. 5. 47. 10.
 Klanstein 54. 11. 41. 10.
 Kyssovv 54. 11. 41. 10. lacus ibi cõmendatur.
 Korsborg 54. 11. 43. 2.
 Knifzin 54. 47. 5.
 Kolocz 53. 11. 40.
 Kolcian 53. 2. 40. 2.
 Krevv 33. 11. 46. 11.
 Kodon 53. 7. 47. 8.
 Klecko 53. 7. 50. 1. locus nobilis insigni victoria de Tartaris parata.
 Kolmi 53. 6. 51. 8.
 Kazimiria 52. 11. 45. 8.
 Kurov 52. 2. 45. 5.
 KVRNIK 53. 6. 40. 7. Domicilium Illustris Comitum à Gorka Stanislai Palatini Posnaniensis. Arx est murata ad elegantiam & ad sustinendum quemuis hostem, cui adhæret op pidum. Territorium illud omnibus præfidiis œconomicis refer tum, horreis, granariis, piscinis, ferinariis, auiariis. Potestq; de Kur nicio illud dici Tullianum. Et dominus domum & domus domi num cohonestat.
 Kunczice 53. 45. Locus natalis familiæ clarissimæ Mnisko num, qui patrum memoria ius ciuitatis in regno Polonia adepti sunt, sed ita feliciter, vt etiam omnibus patriciis adæquentur.
 Krzczovv 53. 43. ad Bochnam milliari Italico. Præfe cturam illam administrat Magnif. Iacintus Mlodzieiovvski, The saurarius aulae Regiæ, quem virtus, ingenium, fidesq; erga Reges Poloniae ad eos honores euexit & extulit, cunctis ei bonis fauen tibus.
 Kozle 52. 6. 46. 3.
 Kozleglouy 51. 2. 40. 8.
 Krzepice 31. 6. 41. 9.
 Kromolovv 51. 11. 41. 4.
 Klobucko 51. 9. 41. 7.
 Kurzelovv 51. 10. 42. 8.
 Krasniltavv 51. 8. 56. 6. vbi Kazimirus œconomi cissimus Rex piscinam ingentem condidit, à qua nomen ciuitati inditum est.
 D Kamienium

DESCRIPTIO

Kamienium 51. 12. 47. 2.
 Karmiovv 51. 12. 40. 6.
 Kozobaba 30. 4. 42. 4.
 Kety 50. 8. 42. 7. Patria professoris Academiae Cracouiensis, qui ob vitæ frugalitatem, modestiam, elemosynas, inter diuos est relatus sanctus Canti vulgò vocatur.
 Keschmerk 48. 7. 42. 8.
 Kiermesch 48. 7. 45. 4.
 Kropivvna flu. 53. 51. In hoc amne Moschi post cladem Orzensem demersi sunt.
 Kopil, ciuitas in Ducatu Slucensi sedesque secundo genitorum.
 Krzemieniec 50. 9. 54. Arx murata quam Ianusius Episcopus Posnaniensis erexit firmissimo in loco.
 Kuropatvvniki 49. 12. 48. 12.
 Kropiecz flu. 49. 48. Incidit in Tiram ad oppidum Kropiecz.
 Kuczmania flu. 50. 5. 50. 6. Vide dictionem szlak. Incidit in Axiacum seu Buch inter Vinnica & Braclavv ripa ab altera, 50. milliaribus à Leopoli & aliquot.
 Korson 51. 3. 53. 9. ciuitas nouiter locata à Stephano primo, Rege Poloniae, cum munitione firma ad flumen Ros in ipso transitu Scytharum seu szlak Czarny, vbi cernis literam K. Et pollicentur Regi praesides illius loci, quòd non amplius Scythae possunt transire impunè per Czarny szlak. Fuisse etiam olim ibi arcem nobilem testantur ruinae muri vetustate neglecti.
 KRILOVV 51. 10. 54. 11. Arx murata in loco valde opportuno contra Scytharum irruptiones, optimè munita ad morem Germanicarum vrbiũ. Huius haeres est Castellana Miediricensis à Theczin domina, genitrix Ostrorogorum.
 KIOVIA 51. 12. 54. 12. Sedes antiqua Ducum Russiae. Et quòd olim Romani de septemtrionalibus & Indianis monstris & miraculis sparserunt, hoc Rusi de prodigiis & heroibus suis quos Bohatros, id est, semideos vocant, aliis persuadere conantur. Contumulare autem istos solent in cauernis rupium, quas in immensum tanquam cuniculos subterraneos, vsque Nouogrodiam magnam fabulantur extendi. Illud tamen confessio est, & instar miraculi habetur apud peregrinos qui se eò conferunt, quòd à monachis monstrantur istic corpora Principum incorrupta, quæ per longa spacia temporum, loci temperamentum quoddam absque vllò detrimento conseruat. Incolæ id ad religionem referunt, & loci sanctitati acceptum tribuunt. In eadem vrbe Armeni

POLO. LITHVA. RVs. PRVS.

vrbe Armeni sicuti Leopoli & Cameneciae affatim habitant. Distat à Vilna nonaginta milliaribus, à Leopoli sex supra octoginta. De hac distychon adiiciam cuiusdam Poetae eruditi.

*Nomen habet magnum spaciola Kiouia quondam,
 Cuncta breui imposito, tu milite prospice forti.*

Korofzczicovv 52. 53. ad ostia flu. Fekerovv, vbi in Borystenem incidit. Ad idem flumen est Sytomirz & Cudniovv.
 Koualia 51. 10. 42. 8.
 Krafylovv 50. 12. 49. 5. Supra lacum pulcherrimè bipartitum.
 Kodoma flu. 50. 6. 50. 6. à Kuczman Scythiam versus decem milliaribus.
 Kulikovv 49. 6. 48. 12.
 Kaniovv 50. 8. 54. 10. Munitio Kozakiis referta ad Borystenem Porohi versus.
 Kochanie 50. 9. 54. 11. Est locus supra insulam dictam Chorcyca inter cataractas seu Porohi, aliquot milliaribus supra modum amœnus: in quo si aliqua manus militum disponeretur, commodè posset semper impediri transitus Tartarorum, qui per vtrumque traiectum Borystenis, Kuczmanski inquam & Krzemienieczkie, quoties non sentiunt esse in armis Nilouios Kozakos, libere traicere solent & infestare nostras regiones. Distat hic locus à Kiouia 40. milliaribus. Hæc omnia ex sententia Magnificorum virorum adieci, qui lustrandis illis regionibus a R. M. delecti & destinati erant. Narrant insuper præter illas duas insulas Thomakovvka inquam, & Chorcyca esse & alias complures desertas in illo flumine, in quibus materies ampla & lignorum copia est tam ad ædificandas arces, quàm ad naues struendas. Cui testimonio suffragatur etiam historia de Principibus Kiouiensibus qui ante quadringentos annos magnos exercitus, & ingentes classes ex iis locis secundo flumine vsque Constantinopolim & vterius deducere solebant ad oppugnandum orientale imperium. Et cauendo ne hoc amplius fieret, existimo Turcas Scythis eos portus repleuisse, quos etiam ideo suo patrocinio tuentur. Narrant præterea iidem D. lustratores in suo itineralio ad flu. Ros & Tyimienica & Olszanica, & in aliis fluuiis esse ibidem loca confragosa, &c. vbi arces possent excitari, nec haberet Turca ansam ita conquerendi, sicuti prætere solet: cum ad Tiram aliquid nostri ædificare instituunt.

L
 LVELINVM 51. 10. 46. 10. vrbs spectabilis, partim
 D 2 ob loci oppor-

DESCRIPTIO

ob loci opportunitatem, partim ob nūdinarum celebritatem, quæ ter in anno ibi fieri solent, & singulis vicibus spacio quatuor septimanarum durant. Confluunt eò negociatores ex Turcia, Moschovia, Germania, Armeni, Lithuani, Valachi. Eam celebritatem auerunt iudicia tribunalicia, quæ istic quotannis exercentur. Est autem horum iudiciorum in Polonia autoritas tanta, vt nec ad Regem, nec ad Comitum inde prouocare liceat. Distat Lublinum Cracouia 36. miliaribus, à Sedomia 14. Varssauia 24. Vilna 70. A Kazimiria 7. Qui post me eadem recudet, propius in tabula admouebit Kazimiriam Lublino.

Leopardia 52. 2. 46. 9. Domicilium Mag. domini Nicolai Firleii ad flumen Veprum, à Lublino tribus miliaribus. Commendatur à politia, artificibus insignibus & schola. Est præterea locus ille refertus granariis, promptuariis, piscibus, pomariis, hortis delicatis ita exornatus, vt non modò ad necessitatem, sed etiam ad voluptatem comparatus esse videatur.

Lyöbyki 52. 6. 46. 5.

Lukovv 52. 9. 43. 11.

Leczna 52. 2. 46. 9.

Luboml 52. 1. 47. 1. Præfectura regni, cui præest vir spectatæ nobilitatis D. Krasinski, Metator castrorū Reginum.

Lancud 50. 8. 45. 4.

Lezaisko 50. 11. 45. 4.

Lelovv 51. 7. 42. 4.

Luczko 51. 3. 48. 5. duas arces habet. Demeationes nauium è Slucko ad Luczko commoda. Et est sedes Episcopi Luceoriensis. Sita est ad confluentem fluminum Styr & Witecz. Præfecturam illam nunc administrat summa cum laude Alexander Prunski, Dapifer magni Ducatus Lithvvania, vir magni nominis, ex claro stemmate primariorum Ducum suam originem ducens.

LEOPOLIS 52. 10. 50. 8. vrbs Ruffia primaria Metropolis, muris & vallis optimè munita. Arces habet duas, quarum altera eminet in ipsa crepidine montis excelsi. Laudatur à politia, munitioñ firmitate in locis opportunis, & apparatu bellico. Est enim illa vrbs veluti propugnaculum, non modò Sarmatia ipsius, sed aliarum etiam prouinciarum christianitatis contra Turcorum, Scytharum & aliarū barbaricarum gentium insultus & irruptiones. Est præterea nutrix variarum religionum. Sedem ibi habet Archiepiscopus ecclesie Romanæ, ibidem antistes Armeniorum qui instituta & ritus Antiochenæ ecclesie sequitur. Rufforum etiam ecclesie complures, qui Constantinopolitanos ritus pronorma habent

POLO. LITHVA. RVS. PRVS.

ma habent. Solis Euangelicis ab occulto sydere infesti sunt. Præest nunc sedi Archiepiscopali Stanislaus Sulicouius, siue morum integritatem, siue solidam eruditionem spectes, vir est omni laude superior.

Lacuchovv 51. 9. 46. 6. Spectatæ nobilitatis domicilium Orechouiorum & locus natalis. Tres sunt fratres viri ad res magnas nati, eorum frater vterinus est Ioannes Sienienius Leopoliensis Castellanus.

Lipouicc 50. 11. 42. 4.

Lipnica 50. 9. 45. 5.

Lesko 49. 9. 42. 11.

Leuocza 49. 4. 45. 5.

Luneburg 53. 5. 45. 5.

Labetauola 50. 5. 45. 5.

Lipsia Ruffia 51. 5. 45. 5. Patria authoris libri & solum hæreditarium. Series autem progenitorum eius sic recensetur. Est in Mazouia in prouincia Plocensi colonia Sarneciorum quibus commune est stemma nobiscum, quod Coruinus vocatur, ad eam vsque diem. Hi sunt gentiles nostri. Nam propemodum iam centum anni sunt cum ex regione illa Iacobus Sarnecius aulicus Regius auus meus relictis penatibus in eas regiones delatus fuit. Fuit istum Regi percharus, quòd ministerio eius utebatur in legationibus ad Scytharum principem. Nam linguæ Scythicæ noticiam sibi comparauerat. Et quia tunc bellum Bucouienfe contra Valachos parabatur, etiam ille alacriter castra Regis sequebatur. Et cum ad Zarnouecium, ad flumen Prutum, præclare Regi operam suam probasset, strenueque se gessisset, ferociam Valachorum, qui cum Stephano Palatino ripam infederant, non sine graui discrimine reprimens. Rex pro donatiuo virtutis, pagum ei in Belzensi Palatinatu Slepceze nuncupatum & Scultetiam Krczonouiensem, attribuit. Sed non diu ei concessum fuit præmio illo virtutis frui. Nam non ita multò post, siue vulneribus in bello Valachico debilitatus, siue pestilenti aura, vt creditum est, afflatus: quæ bello illo durante inualuerat, fatis concessit, relictis in eadem possessione tribus filiis: Andrea nimirum, Stanislao, & Ioanne, quos ex Heduge Piatkouia coniuge sua nobili fœmina, susceperat. Horum minimus natus Ioannes, quem iam moriturus baiulabat, sub axillis tenens, pater meus fuit, Andreas verò in finib. Podolia Strusis cõ militabat, vbi & filii eius duo ante viginti annos, in campis credo Tehinensibus, pro patria fortiter dimicãdo aduersa tela pectoribus exceperunt. Tertius verò in Moschovia ad Neuel arcem,

DESCRIPTIO

sub signis Ioannis Goraii, viri fortis militando, vna cum Malicio, periit. Cum igitur Rex accepisset auum meum vitam cum morte commutasse Ioanni Zamoscio, qui postea a supplicib. libellis, seu Referendarius fuit, tutelam pupillorum commisit, quod munus ille tanto alacrius subiit quo magis hominem dilexit, compluribusque in rebus, eius obsequiis familiariter utebatur. Itaque vir eximius & bona puerorum interuersa a malignis tutoribus breui vindicauit, & ubi ad aetatem iustam peruenere vxores eis addixit: Andrea cognatam suam Tarimirska, Ioanni vero agnatam Helizabetam Gorzkovska, qua mater mea fuit. Haec festinanti stylo attingere volui, ne dum aliorum res ad posteritatem transmittam, meis profus deesse videar.

Lipa flu. 49 12. 47. 12. ad Gologury oritur, & Dunaiovv praeterlabitur, tandem ad Tirae iungitur, e regione Halicz.

Lindaia flu. 49. 12. 49. 12. in Tiram illabitur infra Camenec octo miliaribus.

Lyssova flu. 50. 6. 47. 12. ad Beresteczko flumini Stirvnitur.

Litovviz 51. 5. 47. 8. Ad Bug flumen.

Ludinia flu. 53. 44.

M

MIELEC 55. 2. 44. 6. Vetus gentis Gryphiorum domicilium natale, ex quo prodierunt plurimi senatores huius regni, Palatini, Castellani, Capiductores, puto & duces Pomeraniae veteres. Horum insigne est Gryphius, nostri Svoboda more vsitato vocant, id est liberum liberalemque animum, eo quod multas possessiones ut quidam non inepte exponunt ecclesiastico ordini contulerit, ut donationes Iaxae militis Hierosolymitani testantur.

Miechovv 51. 3. 42. 8. Situm huius oppidi similitudinem esse ferunt Hierosolymitano territorio. Et credibile est fundatorem oppidi Gryphium Iaxam quaesivisse locum eius instituto aptum, qui similitudine sua memoriam referret pariter & loci celebris templi, & peregrinationis Hierosolymitanae qua defunctus huic operi extremam manum imponere voluit. Nunc Andreas Bathori, nepos S. R. M. ibi rerum potitur, qui hoc anno in numerum amplissimi Senatus Cardinalium a Pontifice summo est adlectus. In hoc Illustrissimo Principe aspectus decorus, facies augusta, mores amabiles pollicentur, & fidem faciunt pro eo, nequaquam degeneraturum a patris sui moribus Serenissimi inquam Stephani Regis Poloniae.

Marussa

POLO. LITHVA. RVS. PRVS.

Marussa 49. 10. 51. Flumen Podoliae. Et nota dialectum Cymbricae linguae vetustioris. Nam Plinius annotat Cymbros olim mare mortuum Morimarussa vocitasse.

Msticzovv 51. 5. 43. 12. Natalis locus Plazonum. Gens haec est nominatissima in Polonia. Suntque contribules & coarmes, ut vocant, Tecziniorum.

Mrzyglod 51. 5. 43. 12.

Mstovv 51. 9. 42. 2.

Malogosc 51. 8. 43. 3.

Mons crucis 51. 12. 44. 6. locus celebris ob peregrinationes quae voti causa suscipiuntur religionis ergo. Cernitur templum illud & monasterium ferè decem miliaribus, usque adeo mons in alta rupe eminet. Monstratur ibi a monachis, peregrinis peculiare atrium, quod vocant illi patria lingua, Rayski dvvor. Et si quis ex posteritate Debno, qui illud monasterium fundarunt, turriculam paulo altius monasterio fenestratam excitaret, in qua laterna vel lampas noctu iugiter arderet, certè loco illi maiorem admirationem & sibi perenne nomen pararet. Cerneretur illud lumen existimo per quindecim & amplius miliaria, possetque cum Olympo monte Graeciae conferri.

Macieiovv 52. 44. Antiqua & spectata nobilitatis domicilium Macieioviorum. Arma gentis sunt Vitulus cornueta. Decus huius gentis nostro aeo floruit Samuel Macieiovius Episcopus Cracouensis & Cancellarius regni.

Moroua flu. 50. 9. 39. 6. Ab eo flumine & regionem ipsam Morauiam inquam, dictam esse putant. Patrium solum fuit Marobudi illius Principis clarissimi: sed & illo aeo Moravia non valde absimili voce dicebatur Martomania. Fuit autem Marobudus ex stirpe Squadorum oriundus qui Sarmatae erant. De hoc complura libro tertio historiae nostrae leguntur.

Mogila 50. 6. 45. 8. Monasterium insigne vnico tantum milliari a Cracouia Vandae Reginae Poloniae tumulo celebratum. Aggestum illud cernitur e longinquo a praetercunibus. Praest nunc illi loco Episcopus Camenecensis Martinus Biabrzkeski Theologiae catholicae peritissimus, & ad obeunda munia Reipub. vir peridoneus.

Manasterziska 49. 47. Fortalicium seu munitio pulchra & possessio ampla. Fuit quondam patrimonium spectabile Magnificorum, qui dicebantur Manastirczi, quorum posteritas dicuntur esse Iazlouecii. Huius munitio superioribus temporibus tantum quaedam ruinae eminebant, quae tamen antiquitas indicabat istae

DESCRIPTIO

dicabat istuc alicuius magnatis domicilium fuisse. At nunc Ioannes Sienienius Castellanus Leopoliensis hæres illius ditionis suo sumptu impensisque omnia quæ erant collapsa instauravit: partim muris ab integro in locis opportunis excitatis, partim materia quercus Iouis arbore munitiones firmando. Eaque omnia ad utilitatem Reipub. & posteritatis suæ peregit. Tempore enim incursionum Tartaricarum comodè tanquam ad asylum quiuis indigus ope eò confugere potest. Et aliud 51. 6. 48. 6. ad Styr flumen Tiram versus.

Marussa flumen vel Marhaska 49. 50.
 Mochor flu. 51. 51. Ad Polonne in Slucz flumen incidit.
 Morauica 51. 49. Ad Iskievv flu. Est & pagus ad Cracouiam.
 Mogila zborna 50. 4. 44. 8. vbi Bozek flumen oritur. Est promontorium nobile ad Medzibofz.

N

NIESVIES 53. 7. 50. 8. Radiuilonum Illustrium domicilium natale, de quibus vide infra: titulo Olika. Distat Niesvvezum à Klocko duobus milliaribus, à Kopil quinque, quod est situm in Slucensi ducatu. Collegium istuc Iesuitarum instituitur. Arx murata benè firma.

Niesvvieta flu. 56. 4. 56. 1.
 NIEPR 56. 4. 56. 1. vel Borysthenes, magnitudine, Rheno & Danubio cõfertur. Hic enim quondam naues magnas & classes etiam ingentes sustinere potuit, vt testantur historia de Kiouiensibus Ducibus Olha & aliis qui magno apparatu Constantinopolim oppugnare solebant. Oritur paulò vltra Smolensko, & capit in se flumina amplissima, Bereziny, Tur, Przypiecz Stir, Slucz, & alia innumerabilia, ab orientali verò parte infra Kiouiam Dina, Trubiesz, Vday, Zula, Olla, Pfiat, Somovv & Horol. Hi eo ordine aggregati Borystheni, in Euxini ostia ita impetum faciunt, vt sua dulcedine & ipsum mare inficiant, eiusque aquas dulces reddant teste Ouidio. Vrbes sua vnda sitientes potat, Sklovv, Mohilovv, Kiovv, Czycaly, Kaniovv. Insulas nobiliores circumfudit: Chorcyca, Thomakovvka &c. Commemorantur duo eius nobiliores traictus Krzemieniecki inquam & Kuczmienski, qua Scythæ illi Batthones & alii barbari transuerunt & nunc transire solent. Sed Nisouii Kozaki (milites sic vocantur) latè littus illud complexi sunt.

Narkie ad ostia Lipæ ad Tiram.
 Niemia flu. 49. 51. 8. propè Russaua flu. ad Tiram.
 Nigra sylua

POLO. LITHVA. RVSS. PRVS.

Nigra sylua 51. 52. vbi Scythæ latitare solent, inuasuri in regiones nostras.

Niemoiouce 55. 3. 48. 3.
 Nogat flu. 54. 9. 44. 8. vbi se Istula findit: & pars eius Margemburgum tendit, pars verò altera Cedanum defertur. Sed illa quæ Margemburgum tendit, Nogat propriè vocatur, ab amne quodam in cuius meatum detrusa Istula sui propaginem eò cum Nogato transmittit.

Nica	54.	4.	40.	7.
Nakiel	54.		40.	
Naiburg	54.	7.	42.	
Notes flu.	54.	7.	42.	7.
Nomogrod	54.	7.	45.	6.
Niemienzice	55.	11.	50.	5.
Narevv flu.	57.	11.	44.	6.
Nouydvvor	53.	12.	40.	10.
Namislovv	52.	3.	40.	5.
Ner flu.	52.	12.	42.	8.
Niesuchoicza	52.	1.	48.	7.
Nissa	51.	5.	39.	5.
Nida flu.	50.	2.	42.	12.
Nouytarg	50.	2.	42.	12.

Niemen flumen.
 Niepolom. ce 50. 10. 42. 9. vbi partem Herciniæ syluæ veteres statuiebant. Nunc venationes istuc Regum Poloniae delectabiles.

NIESTR 49. 10. 45. 6. oritur ex montib. Sarmaticis qui vocantur Beskid, & antequam amplo gurgite deuoluitur in Euxinum Pontum, capit in se Podolica flumina nobiliora decem: Lipa, Stripa, Sereth Podolicum, Zbrucz, Smotricz, Vsicza, Rovv, Ladava, Dzvvvan, Rufava. A meridionali verò parte, flumen Halicense, Dolinense, & Tarnauatkam: sed quod Ouidius tardum Tyram vocat, non possum demirari. Vel eum nunquam vidit, vel aliud certè Tyram vocat, quam nos hodie vocamus. Constat enim velocitate nostrum Nestrum multa flumina anteire. Nisi fortè ex montibus decidens rapidior sit, vbi verò Euxini vndis repercussus visa maris amplitudine & collata sua paruitate veluti rubore percussus cursum suum inhibuerit. Nam credibilius est Ouidium Tyram vidisse ibi alicubi circa maritimos campos quum ad lacum suum Vidouo Iestoro proficisci volebat.

OLIKA 55. 5. 48. 7. Illustrium principum Radiuilo-
rum & Comitum in Szidlovv patria & locus natalis à quo etiam
Duces denominantur. Septem horum mea ætate simul in Senatu
regni residebant. Tantam opinionem virtutis, prudentiæ, & dexte-
ritatis in rebus agendis Deus penes eam gentem reliquit. Eo an-
no quo hæc scripsimus, hoc est 1584. Georgius Radiuilus in nu-
merum amplissimi Senatus Cardinalium est adlectus & inaugura-
tus ipso Rege assistente & ceremonias quasdam vt audio, circa in-
uestituram vt vocant, per se adiuuante. Primus hic est Cardinala-
tus in Litvvania. Antea verò Episcopus tantum Vilnensis & Lio-
niæ administrator vocabatur idem Georgius Radiuilus.

Oliua 55. 48. Monasterium celebre ad Gedanum.
Orfenuald 54. 5. 39. 1.
Ofiek 54. 7. 42. in Pomerania. Aliud est ad Sedomiri-
am. Tertium ad Varfauiam Ofiecko.

Ossa flu. 54. 5. 42. 7. Erant verò populi Sar-
matici Morauiam versus ad flumen quod dicitur Olsa. Et forsan
ipsum ante vocabatur Ossa, sed successu temporis s littera in I mu-
tata Olsa vocari cœpit. A quo etiam Olsinek oppidum est dictum.
Nam Cornelius Tacitus dicit: Olsii, Buri terga Marcomanorum
claudunt. Forsan ergo pars aliqua gentis illius in Prussia hæsit ad
flu. Ossa, vbi Chobrius Rex columnas iniecit. Vnde & pagus vi-
cinus Slupia, id est columna dicitur ad Rogozno.

Olsinek 54. 8. 45. 6.
Orszlica flu. 54. 4. 44. 2.
Ortesburg 54. 0. 44. 5.
Odzilsko 54. 11. 55. 7.
Orffa 55. 5. 55. 7. Arx vbi ingenti clade octogin-
ta millia Moschorum à Polonis Lithvvanisque ferè deleta fuere,
anno salutis 1508.

Olszno 55. 7. 38. 5.
Oborniki 53. 9. 40. 4.
Orcycel flu. 54. 44.

OSTROG 51. 5. 50. 4. Sedes & domicilium na-
tale Ducum Ostroueciorum. Et credibile est istic olim confedisse
colonias Ostrogotthorum gentis bellicosæ, cum & scriptores ve-
tustissimi Alaunos, hoc est Volhinius, Gotthos asserunt fuisse. Et
Bessaraborum vadum, etiamnum vicinum istic traiectum per flu-
men Slucz vocatur. Bessarabes autem in veterib. sedibus Gottho-
rum habi-

rum habitant inter Tyram & Istrum seu Danubium. Denique no-
men Ostrogotthorum cum Ostrog valde est affine & homony-
mum. De Constantino Duce Ostrogeos viro nostræ ætatis in re-
bus bellicis nemini secundo sæpe mentio in hac nostra historia oc-
curret. Fuit is pater Constantini huius Basili, affinis nostri, qui du-
cta in vxorem filia Comitum Ioannis à Tarnovv Polona, sua amabi-
li sobole vtriusque herois, hoc est patris & foceri ita viuam me-
moriæ expressit, vt cum ambo fuerint præfecti summi copiarum,
& ambo iamdudum mortui sint, tamen intuitu solo Illustrium iu-
uenum ita percussus, eorum admonemur, vt non ante triginta annos
sed nudius tertius eos mortuos esse credamus. Sita est Ostrog ad
confluentem fluminum Horin & Vilgia. Vrbes eorum ditionis sunt:
Ostrog metropolis, Ostrokol, Basilea, Krasyllov, Kuczmin, Kon-
stantynovv, Ostrokol, Dubno. In Polonia verò Tarnovv, Tarno-
pole, Czerniechovv, Przeuorsko. Caterarum non benè recordor.
Sed audiui quosdam eorum arces circiter quinquaginta numerare.

Orczik flu. 54. 3. 44. 6.
Olkusium 51. 2. 42. 2. Argentifodinæ & plumba-
ria milliaribus quinque Cracouia distat.
Ostrokol 51. 1. 50. 7. Antiquis Bassarabei vadum
vocatam.
Ostrovv 51. 9. 46. 2.
Olesznica 52. 6. 40. 2.
Obra flu. 53. 12. 40. 2.
Opoczno 53. 5. 43. 4.
Okrzeia 52. 7. 47. 4.
Orchovv 52. 7. 43. 51.
Opole 51. 8. 44. 4. oppidum spectatæ nobilita-
tis Slupeciorum.
Ogrodzieniec 51. 2. 42. 6. Arx Boncerorum murata
miræ elegantia.
Opatovv 51. 8. 43. 7.
Ofiek 51. 4. 44. 6.

OSTROROG 53. 5. 50. 4. Sedes & domici-
lium natale vetustæ gentis Ostrorogorum, ex quibus multi insignes
Senatores, & etiam aliquando gubernatores totius regni extite-
runt. Sed illud est peculiare quod de illis & Czarnkouis, Sbasini-
is, Samotuliiis prædicatur, eos nimirum primos fuisse inter Polonos
ex vicinioribus illi loco, vbi id accidit, Christiani sunt facti, seu
nomina sua Christo dederunt, lauacroq; baptismi initiati eam glo-
riam obtinuerunt. Cuius rei signum spectabile hætenus pariter &
nobilitatis

DESCRIPTIO

nobilitatis suæ gerunt: vittam nempe baptismalem vno saltem nexu contortam, qualem ii qui baptismo initiabantur caput redimti gestare solebant. Habebant quidem antea illi aliud ducale signum auitum, ad pompam & ostentationem magis comparatum (quo vitio factus etiamnum nostra ætas plurimum laborat) sed abnegatio sui & humilitas christiana in eis effecit, vt hoc symbolum christianæ mansuetudinis omnibus titulis & signis quantumuis speciosis anteposuerint.

OSOLIN 51. 5. 44. 5. Arx murata, domicilium natale generosæ & antiquæ stirpis optimeque meritæ de Repub. Polona Osolinorum. Habent hi firmiter impressas notitias virtutum, quæ res facit vt semper eodem modo agant & æquabilitatem retineant.

ODRY 50. 3. 45. Ad hoc oppidum oritur flumen Odra, ideo & flumen ab eo denominatur. Fuit sedes olim Gotthorum. Ideo à Plinio Guttallus à Gotthis flumen illud appellatur. Iuxta verò Strabonem fines Gotthorum exporrigebantur vsque ad fines Sueuorum non longo admodum interuallo, quod etiam nomen fluminis Sueuus indicat.

Orlovv 53. 4. 41. 7. Oppidum à Lecicio quatuor miliaribus. Produxit hæc domus viros cordatos, nec consilii inopes: iuxta dictum Philosophi: Militem oportet esse instructum legibus & armis.

Opatouicc 50. 12. 43. 7.

Opaua 50. 9. 40. 7. A veteribus Sydirorychiæ eorum locorum statuebantur, temporibus nimirum Traiani. Ideo Cornelius Tacitus dicit Gotthinos illo æuo pependisse tributum Sarmatis tanquam possessoribus illarum regionum legitimis, vt eis liceret metalla in illo territorio fodere & præparare. Expressè hæc habentur in libello de situ Germaniæ, paragrapho: Proh pudor.

Oleszko 50. 9. 48. 12. Sedes quondam ducalis fuit Sienieniorum donatiua, ad quam & Zloczovv pertinebat, in monte editiori ex quo flu. Bug & Stir oritur.

Oraua flu. 48. 8. 42. 3.

Oczakovv 49. 54. Primarium oppidum Scytharum, sed nostrates Iazlouecii & Sieniauii patriam suam istic fuisse asseuerant. Distatque ab ostiis fluminis Buh aliquot miliaribus.

Ostr flu. 51. 54. ab oriente, id est, è regione Kiovv in Borystenem se infundens.

Ouidii lacus 54. 49. inter Hypanim & Tyram, sed vicinior ostiis Tyræ. Cernitur ibi murus quidam plumbo cõpactus, qui in mare

POLO. LITHVA. RV. PRV. S.

in mare medio milliari porrigitur. Dicuntque Vitoudum eovsq; in mare equo descendisse, dominium sibi maris Sarmatici vendicans.

Orol flumen ad ostia Borystenis à parte orientali à Taurica.

Olssenica flumen Borystenis hîc ab ea parte.

Obertim 49. 5. 48. 7. non remotè à Chotim villa, victoria gloriosissima de Valachis parta concelebrata. Ibi concidit David Sienienius pro patria pugnando, pater huius Ioannis Sienieni Castellani Leopoliensis.

P

PIESKOVA SKALA 51. 2. 42. 3. Domicilium natale peruetustæ gentis Szafraneciorum, ex qua multi Senatores, Palatini, Episcopi, præfecti copiarum, velut ex equo Troiano prodierunt, vt est in prouerbio, (Nam equus quoque est insigne Szafraneciorum.) Hic ergo equus edidit in lucem homines frugi & vtilis Reipub. quarum virtutum typum habes in hoc Palatino Sedomiriensi Stanislao Szafranecio, in quo peculiariùs memoria Senatorum prioris ætatis videtur hæsisse, authorisatis inquam, grauitatis cum pari animi probitate. Accessit corporis proceritas, facies decora, supercilium graue.

Prut flu. 55. 49. A duce quodam eius nominis sic dictum. Hic amnis dislimitat Valachiam.

Poprut flu. 49. 45. Ad Saderiam cum Dunaiec seu Danastro confluit.

Polaniec 51. 5. 44. 7.

Pokrzivvnica 51. 5. 44. 8.

Paczanovv 51. 5. 44. 7.

Piotrauiv 51. 8. 44. 9. locus hic innotuit historia diu Stanislai. Monstratur ab accolis traiectum eius per Vistulam miraculosum. Monstratur quidem, sed tamen non cernitur, nisi ita credentibus.

Pczina 50. 9. 41. 9. Quibusdam Pczina quasi latinum piscina sonat, quòd ibi piscium & piscinarum supra quàm credibile est, copia sit magna.

Preclavv, metropolis quondam Russiæ, & socia Kiouia.

Prochnica 50. 45.

Przemisl 50. 6. 45.

Potylicz 60. 45.

Pomorzany 50. 3. 47. 11. Domicilium spectabile Magnifici domini Ioannis de Sianno Castellani Leopoliensis.

DESCRIPTIO

Arx est eximia ad splendorem & ad propulsandum hostem patria instructissima, murata & quidem ex integro magna cum arte, opera & sumptibus eiusdem M. domini à Sienna. Fuitque hæc quondam possessio gentis clarissimæ Svinkonum, ex qua stirpe floruit olim Archiepiscopus Gnesnensis. Prodierunt & alii successores viri spectabiles & celebres ex eadem familia.

Plauiecz 47. 7. 43. 4.
 Polock 57. 8. 52. 10.
 Podhaice 49. 11. 48. 5.
 Polonne 51. 53. 5. in confluente fluminum Slucz.

PINCZOVV 51. 5. 43. 7. Domicilium clarissimæ gentis Olefniciorum, ex qua familia fuit Zbigneus Cardinalis ornamentum Poloniae præclarissimum. Arx in monte altissimo ex lapide secto & magna ex parte polimito, arte exquisita fabricata, testatur istic virum magni nominis mansisse. Sunt ibi cellæ vinariæ eius proprietatis, vt vina mediocria, & etiã tenuissima, reddantur eximii saporis ad admirationem palati bibentium. Signum gentis est quod iam vsitato more vocatur: Virgo violata. Hoc idem est signum Sienniorum. Quia vnã gentem esse volunt. De quo plura vide in fine ex professo de insigni Debno.

Pianini 49. 53. locus iudicio senis Bernhardi Preturii peridoneus excitandæ arci cum propugnaculis contra Scytharum, immanissimæ gentis irruptiones, idque in ipso aditu regionum barbaricarum.

Pokucie 50. 5. 55. 5. Significat autem nostra lingua pokucie poenitentiam, eò quòd in reatu detentos ad eas regiones Romani in exilium mittebant. Eos nimirum ciues qui turbulentiores videbantur, aut de proditione suspecti. Et hoc vocabant relegationem, aut deportationem. Porrò exilium grauior erat multa, id quod nostri bannitionem vocant.

Pieczymegi sylua 49. 8. 53. Hic sedes suas Peucinos veteres habuisse autor est Bernardus Vapouius.

Porohi 49. 12. 34. 12. Proq nostra lingua significat limen. Quia ibi sunt angustia Borystenis ob rupes quibus coarctatur aqua profluentis & veluti per limen ex alto decidit cum magno fragore. Ultra hoc limen cum milites Kozaki euadunt, iam se securos putant à Scythis. Veteres talia loca Katadupa à sonitu qui è longinquo exauditur, vocare solebant. Inueniuntur tales cataractæ & in his magnis fluminibus Istula ad Gnev, Narev, Rhe no ad Baden. Forsan Deus veluti frænum eo modo iniicere eis voluit vt cursum eorum retardaret, ne abuterentur sua potentia, supra modum arando terram.

POLO. LITHVA. RVS. PRVS.

POSNANIA 53. 7. 40. 6. Posna vrbs pulcherrima, riuus distincta ad voluptatem, veteribus Stragona dicta: sed nomen mutauit ab illo tẽpore quo Imperator Ortho tertius cum Rege Poloniae Chobry notitiam iniit. Inde Posnania vocata. Aut verius, quòd Poloni illo in loco primùm notitiam christianæ religionis (quod poznaniem pravdy vocant) consequuti sunt. Laudatur illa vrbs à politia, amœnitate loci, & morum elegantia: sed verius laudari potest ab eo euentu quòd in illo territorio, vt iam dictum est primum omnium ad cognitionem Christianæ religionis & abiectiõem idololatricorum cultuum peruenere Posnanienses cum Rege & vicinioribus familiis, Czarnkouis inquam, Ostrorogis & Zbasiniis, Samotuliisque, qui signa conuersionis suæ vittam baptismalem hætenus pro armis circumferunt.

Pakosc 52. 12. 44. 8. ibi cruce limes signatur.
 Plocko 53. 9. 45. 8. quondam Ducum Mazouia sedes. Arx murata & ciuitas.

Przedborz 52. 1. 42. 8.
 Piotrkovv 52. 8. 42. 7. vbi olim heroes Poloniae causã comitorum antiquo instituto conuentus agere solebant.

Plauiecz 54. 1. 42. 7.
 Pabianice 52. 9. 49. 8.
 Parcovv 52. 4. 48. 6.

Przypiecz flu. 52. 4. 48. 6. Peucinorum colonia.
 Prossolice 51. 5. 45. solum fertile & supra modum pingue. Vnde iocus Sigismundi primi Regis Poloniae delumpr. Cum enim Ioannes à Lasko Archiepiscopus Gnesnensis impensius coram eo gloriaretur se in oppido suo Lasko non modò cathedralem vel collegiatam ecclesiam erexisse, sed etiam cẽmeterium eius terra sacra Hierosolymis aduecta confeminasse. Ille subridendo inquit, Quid terram sacram? Si fertiles illas arenas Masouiorum reddere voluisti, potius Prossouiensem terram tecum eo deportas, agrosque illos conspersisses. Tantùm Rex solo Prossouienfi tribuebat.

Pascua Pomarzani 50. 48. In summitate fluminis Kropiecz sita sunt.

Pascua Zloczouienfia 50. 6. 48. 4. in summitate scaturiginis fluminis Stripa.

Pascua Oczakouienfia 49. 54. inter Oczakouiam & Ouidi lacum.

Pikovv 51. 2. 51. 9. oppidum.
 Ploskirovv 50. 3. 49. 8.

Probito

DESCRIPTIO

Probito flu. 50. 8. 52. 8. ad Hypanim.
 Piszambot flu. 50. 9. 53. incidit in Hypanim. Ibi eti
 am est pons Vitovvdi.
 Poromil 51. 6. 48. ad Styr flu.
 Podkamienie 49. 47. 4.
 Poltovv flumen sub Gliniany.

Q

Qvvidzin 54. 10. 42. 7. Vide infra in descriptio-
 ne veteris Poloniae paragrafo Quadi.

R

RADLOVV 53. 40. Locus amoenus & refertus omni
 genere elegantiarum, ita vt Luculli hortum putes. Domicilium
 est Magnifici Opalenii, supremi Marsalci regni Poloniae & capita-
 nei generalis maioris Poloniae.

Ragneta	53.	8.	43.	8.
Rein	53.	2.	43.	7.
Rogozno	54.	6.	42.	6.
Rozemberg	54.	8.	42.	11.
Rozan	54.	1.	41.	
Raltemberg	54.	12.	44.	
Raigrod				
Rozanka	54.	4.	49.	7.
Radomia	54.	11.	49.	5. Est & flumen ad Gedanum.
Resizad	55.	5.	54.	5.
Rzepin	55.	5.	58.	6.
Racisz	53.	11.	43.	6.
Radzimin	53.	7.	44.	8.
Raua flu.	53.	5.	45.	6.
Radofzyce	52.	1.	43.	6.
Raciborz	50.	11.	40.	12.
Ribnik	50.	10.	41.	4.

Regius mons, vide Kinsberg.
 Rimanovv 50. 2. 44. 7.
 Rab flu. Rapo 59. 2. 44. 3.
 Ropa flu. 50. 43. ad Biecz flu.
 Rohatyn 49. 10. 47. 6.
 Ruffaua flu. 49. 51. in Tyram labitur. Libenter hęc
 Russica & Podolica annotamus & curiosè perquirimus, quia de-
 populationes Tarrarorum sæpè cogunt nos talia perscrutari. Vbi
 sint, quid agant, quò tendant.

Rovv flu.

POLO. LITHVA. RVV. PRVVS.

Rovv flu. 50. 51. incidit in Hypanim. Et ad eius scaturi-
 ginem in summitate Bar arx munitissima.
 Rustauica flu. 51. 52. in Hypanim incidit, vbi insignis vir
 Stanislaus Strus occubuit, pater istorum, fortiter dimicando cum
 Scythis.
 Rakovv 51. 6. 43. 12. Erat quondam syluestris so-
 litudo, dumeta & latibula ferarum, quæ ab agnatis suis Gnoieniis
 idem Mag. Ioannes à Sienna Castellanus Leopoliensis redemerat,
 & syluis extirpatis, molendinis institutis, agris excultis oppidum
 excitauit pulcherrimo nomine ei imposito Rakovv, quod signi-
 ficat Cancrum ab insignibus vxoris suæ charissimæ. Ibidem oppi-
 dum ab insignibus suis locauit, vt sempiternum extaret memoria-
 le felicitatis coniugii & amicitiae inter Sienienios & Gnoienios. Ibi-
 dem & villas & piscinas cõplures, & aulas amplas magno sumptu
 fabrefecit. Et tertium oppidum Stephanovv à nomine Serenissi-
 mi Regis Poloniae patroni sui clementissimi appellatum locauit.

S

SEDOMIRIA 51. 1. 44. 10. Sedes secundogenito-
 rum fuit, cum Reges hæreditabant, nascebantur non eligebantur.
 Est locus ille supra modum amoenus & delicatus. Vineæ istic co-
 luntur. Pomaria vbique patent, ita vt putes vndiq; syluas circun-
 stare. Tanta ibi est copia nobilissimarum frugum. Propterea Ca-
 zimirus Magnus & alii reges eò ad capiendam auram animi causa
 progrediebantur. Auxit loci beneficium ciuium ipsorum vrbani-
 tas coniuncta cum aliis oblectamentis. Inuenias ibi præstantissi-
 mos Medicos, Musicos, potus varia genera, & hilarem clerum, pi-
 scium, mellis, salmonum, ferinarum, frumenti, & aliarum libentia-
 rum (vt Gellii verbo vtar) copiam incredibilem. Administrat præ-
 fecturam illam summa cum laude vir Magnificus Andreas Firle-
 ius dominus à Dabrouica, Castellanus Lublinensis.

Sequa	54.	44.		
Suenta flu.	56.	45.		
Saikiemi	56.	6.	47.	4.
Svvintraua	56.	4.	50.	8.
Smolenskò	56.	11.	56.	4.
Selbgorg	55.	1.	45.	9.
Sud	55.		44.	

Sud Samogitæ, id est, Septem-
 trionales Samogitæ. Insula est retrò Regium montem. Vel sunt
 Sudinorum veterum populorum reliquæ, quarum Ptolomæus
 subinde meminit.

F

Szepenpil

DESCRIPTIO

Szepenpil 55. 3. 43.
 Soka 55. 3. 44. 5.
 Salauni 55. 46. 6. Idem forsan quod Savvlæ vo-
 cant. Præfectura prædiues.

Seimi 55. 10. 47. 10.
 SOMLO 48. 6. 46. 6. Arx est murata in Hun-
 garia, à Sambor 38. miliaribus, à Kolozuar 11. Estque locus natalis
 Batororum. Gens hæc Illustris & vetustissima, ex qua anno salutis
 1576. Stephanus primus, Princeps & Palatinus Transylvaniæ, Rex
 Poloniæ & Mag. Dux Litvvanix electus fuit. Hic aduentu suo tur-
 batas res Sarmatiæ pacavit, mæroremque incredibilem Poloniæ
 ob extinctos modò auitos Reges lætitia sui aduentus exhilaravit.
 Chronologi annotât iam ante Cæsaris Augusti tēpora Batororum
 stirpem in Pannonia floruisse. Ita enim Strabo inquit: Pannonio-
 rum gentes sunt: Breucii, Andixecii, Diafcones, Pirostæ, Mazæi,
 Desiciatæ, quibus Bato imperabat. Hæc si ita se habent, origine er-
 go hic Rex non tam Hungarus, quàm nostras esset. Nam Hungari
 nondum peruenerant tum in Pannoniam. Pannonies autem à no-
 stris Panis seu Polona nobilitate non ita multum dissident. Quin
 immo Cechus & Lechus ad nos venit cum suo comitatu & colo-
 nis, ex Pannonia. Meminit etiam Iouius Batororum aliquoties, ex
 quibus Proreges Hungariæ patrum nostrorum memoria designa-
 ti sunt.

SLVCKO 53. 52. Sedes Illustrissimorum Ducum Slu-
 censium. Principes isti prodierunt ex eadem stirpe ex qua Reges
 Poloniæ Hungariæ & Boëmiæ originem suam deriuant. Adepti
 sunt autem maiores horum Ducum virtute belli pacisque artibus
 prærogatiuas tales & tantas, vt tempore pacis primum locum in
 Senatu, tempore belli dextram manum tenere, tutelaremque salu-
 tis Regiæ curam habere promeruerint. Potestq; eorum stirpis se-
 ries hoc ordine enumerari. Olgerus Mag. Dux Litvvanix primam
 vxorem Iuliam seu Vlianam duxit filiam Ducis Vitepsciensis Rus-
 sam, religionis Græcæ, ex qua suscepit sex masculos, quorum natu
 maior fuit Vladimirus Dux Kiouiensis frater germanus Iagellonis:
 sed alia matre natus. Ex quo Vladimiro prodiit Alexander quem
 Rusi Oleiko vocant. Hic fundauit ciuitatem Slucensem triurbem
 ad flumen Slucz ante annos 150. Ex Alexandro Simeon, ex hoc
 rursus Georgius qui duxit Thecziniam Comitum foeminam lectis-
 simam, ex qua tres suscepit masculos qui nunc versantur in luce
 hominum: Georgium, Simeonem & Alexandrum iuniorem iue-
 nes heroicis virtutibus suffultos, de quibus vsurpari potest illud:
 Spes altera

POLO. LITHVA. RVS. PRVS.

Spes altera Romæ. Ducatus hic Slucensis hæctenus à Geographis
 & Chorographis suppressus est, quod ego committere nolui, cum
 sit magnitudine sua effatu dignus. Terminatur ab oriente Bory-
 sthene à septemtrione flumine Niemen, à meridie Pripec. o, ab oc-
 casu parte Magni ducatus Litvvanix. Vrbes eius sunt Sluck metro-
 polis. Kopil secundogenitorum à Slucko quinque miliaribus di-
 stans. Turecz 15. Petricouice 24. Volkukala 4. Mohilovv 50. ab e-
 adem Slucko distat. Alias breuitatis causa omitto.

SPITKOVICE 50. 10. 41. 5. Arx murata. Et est
 locus nobilis cum aliis rebus tum captiuitate Ducis Henrici Bar-
 bati, quem Córardus Mazouiorum Princeps ante ducentos annos
 in ea villa diuinæ rei vacantem cœperat, & in Mazouiam asporta-
 uerat. Estque domicilium natale vetustæ gentis Miskouiorum, ex
 qua multi Senatores præstantissimi, Episcopi, Palatini, Castellani
 & etiam Campiductores prodierunt. Fulget nunc senectute viri-
 di Petrus Miskouius Antistes Cracouiensis columen familiæ. Fu-
 it ex eadem gente ante decennium Stanislaus Miskouius de Mirovv
 Palatinus & Capitaneus Cracouiensis, Margenburgenfisque, vir
 heroicus, mihi perfamiliaris. Dicit non potest, quàm egregiæ forme
 & proceritatis, & vt ex picturis liquet, Scandembergus ipsi simili-
 mus. Meritò ergo illud ei competit: Gratius est pulchro veni-
 ens de corpore virtus.

Soldim	54.	2.	38.	9.
Starigard	54.	10.	37.	13.
SLETINVM	34.	10.	37.	11.
Strzelce	54.	10.	37.	11.
Stepelborg	54.	1.	39.	5.
Sluchovv	54.	5.	41.	3.
Sloniny	54.	5.	41.	3.
Sloniny	54.	2.	49.	7.
Sklovv	54.	4.	55.	7.
Sulevvice	53.	6.	3.	8.
Svviebodzyn	53.	5.	39.	4.

Sueuus flu. Sprea nunc dicitur in Marchia. Alii illud flumen ad
 Budissinum apud Vindas Saxonicos esse volunt, & rectiùs.

SBASZIN	53.	3.		
STENSZOVV	53.	3.	39.	
Szamotuly	53.	8.	40.	2.
Squidzinia	55.	8.	30.	7.

Solùm hæc duæ appellati-
 ones Quidzin & Sqvvidzinum aliquid commune habent, cum co-
 gnomine Quadorum.

DESCRIPTIO

SIENNO 51. 44. Habet hæc gens peculiare chronicon rerum à suis maiorib. gestarum. Cōpluresq; ex iis prodierunt dignissimi Senatores, Archiepiscopi vtriusq; sedis, Gnesnēsis inquam & Leopoliēsis, Episcopi Cracouiensis cathedræ, Posnaniensis & Cuiaviensis, viri liberales & largitores in opera pietatis, vt testantur etiam nunc insignia illorum insculpta templis, collegiis, & domui Hierosolymitanæ. Quin & dignitas Cardinalatus eis nouus honos in Polonia attributus fuit, quod antea nemini contigerat. Erant item ex eis multi Palatini, Castellani, legati ad exterarum nationes, ad Concilium Basiliense, & ad Imperatorem Turcorum, viri consulares, & quando opus erat, milites strenui. Ideo nunquā à subfelliis ordinis Senatorii discessere. Omnium horum nunc memoriam refert Ioannes Sienienius, Castellanus Leopoliensis, Senator regni dignissimus & suæ familiæ hoc tempore maior domo, (permitte me sic loqui.) De cuius meritis erga Rempub. lege in fine epilogum huius libri.

Slupia 51. 7. 44. 7. Domicilium Slupeciorum natale à Sedomiria milliari vno. Domus isthic est lignea admiranda structuræ, quæ declarat etiam antiqui seculi homines nequam ingenio destitutos fuisse.

Slupca 53. 8. 41. 5.
Stobnica 53. 8. 40. 2.
Sobien 49. 45.
Sniena 53. 4. 41. 7.
Srzoda 53. 4. 40. 8. Est & aliud Srzoda vel Srotka in suburbio Posnaniensi vetustum à quo ius Sredense. Vide D. Cromerum.

Sobota 55. 11. 41. 6. Sobotiorum expressè meminit Ptolomæus eodem ferè loco. Srzoda ergo & Sobota antiquissima sunt oppida.

Sochaczovv 53. 7. 43. 4.
Sremsko 53. 12. 43. 7.
Sbuczyn 53. 12. 45. 7.
Sedeczovv 53. 7. 48.
Schoua 52. 12. 39. 4.
Strasborg 52. 8. 39. 4. Germanicè, Brodnica Polonicè.
Strzecze 52. 6. 40. 9.
Sicovv 52. 7. 40. 8.
Siradia 52. 6. 40. 6. ibi facinorosi etiam ex nobilibus in turrim coniiciuntur.

Suleiovv

POLO. LITHVA. RVSS. PRVS.

Suleiovv 52. 1. 44. 11.
Skrzynno 52. 1. 44. 11.
Sedecz 50. 6. 43. Monasterium isthic virginum, nobilitatum reginarum Poloniae viduarum cohabitatione. Huius conditionis & professionis foeminas Afsisterias vocant Ecclesiastici.

SCZEKARKOVV 50. 60. Domicilium Tarlonum qui iam diu ornamento erant aulae Regiæ. Cum Theciniis sunt coarmes, & quondam etiam gentiles.

Solec 52. 1. 44. 6.
Stezica 52. 6. 44. 11.
Staniovv 50. 7. 47. 11.
Slumniki 51. 1. 42. 12.
Stama
Skarmirz 51. 3. 43. 5.
Slavvkovv 51. 3. 42. 3.
Szydlovv 51. 6. 43. 11. Colonia veterum Sidoniorum. Vide ab initio diuisionem veteris Poloniae.
Strzelcze 51. 7. 40.
Skala 51. 1. 42. 6. Skala locus inclaruit bello Mazouiorum Ducum.

Stir flu. 51. 1. 42. 6. Stirii populi vltra Vienneam vnà cum aliis Slauinis inde progressi esse creduntur. Creditum est antiquis flumen Stir à Tyra scaturiginem suam trahere, quod expressè pictum extat in tabula Grodecii. Sed errorem hunc detexerunt lustratores Regii. Deriuant enim Stir ex montibus ad Olesko, vnde & Bug & alia complura flumina. Quia tamen ab illa regione decurrit qua Tyra prætermeat, rectè Stir, id est à Tyra demanans, litera s addita, nuncupatur. Ad hoc flu. sita sunt oppida: Czartorisko, Manaster, Peremil, Beresteczko, Strzemil.

Sytomirz 51. 11. 50. 9.
Skala alia 50. 3. 48. 7. ad Zbrocz flu.
Sbarafz 50. 6. 48. 7. Colonia ducum Sbarasio rum. Floret nunc ex ea gente Palatinus Trocensis.

Sienica 51. 9. 46. 9. vbi & pagus Boncza. Etenim pro signo militari hæc gens gerit monocerota, quod Boncza vocatur more patrio. Floruit ex ea gente nostro æuo Nicolaus Sienicius vir consularis & eloquens, de que Repub. Polona optimè meritis, constantia admirabili. Cōmemorantur nunc frequenter eius consilia & orationes habitæ ad Regem & Senatum. Szatanovv ferè in via qua itur Kamenecia ex Tarnopole. Septem

F 3 milliaribus

DESCRIPITIO

milliaribus inter vtranque urbem sita.

SIENIAVA 50. 12. 40. 19. Clarissima colonia Sieniauiorum sedes suas hinc habet. Cuius iuuentus veluti murus obiecta contra Tartarorum irruptiones semper sese opponebat. Floruerunt nunc duo Palatini Russiae ex ea gente, Pater & filius successiuè.

Sczmielovv 51. 5. 46. 2.
Sczebrzeszin 51. 9. 46. 9. Iurisdictionis Regiae fuit quondam, sed in donatium celsit Demetrio de Goray.

Stepan 50. 6. 50. 9.
Sokal 51. 3. 41. 8. à quodam Duce Sokal fundata & denominata.

Strumien 50. 9. 41. 8. riuum significat, eò quòd Istula paulò vltra hoc oppidum oriès mediocri alueo istac pererrat.

Sola flu. 50. 8. 42. 9.
Skauina flu. 50. 8. 42. 9. Est & oppidum Skauina ibid.
Szorstin 50. 2. 43. 3.

Sluzovv 53. 42.
Smigrod 50. 5. 48. 8. Stadniciorum clarissima colonia & locus natalis, vide Srzeniaua.

Sedziszovv 50. 7. 44. 8.
Stryzovv 50. 7. 44. 8.
Sloczovv 50. 4. 47. 8. Amplissima hæreditas, ad Olesko quondam pertinebat.

Samaide 51. 12. 44. 4.
Scandia, descriptionem eius vide ab initio.

Savvran flu. 50. 4. 51. 12.
Svvinigrod flu. 50. 4. 55. 6. Sedes olim Ducum Ruf.
Sniatyn 40. 49. Vltima præfectura in ipso aditu Valachiae.

Seret flu. 40. 49.
Seret 49. 50. ciuitas.

Seret flu. Aliud Seret Podolicum, ad quod est Zalosse, Czernichovv & Hnieziola. Flumini iungitur infra Trebovva.

Sarnie pole 50. 52. sunt campi: Vloczysko vocant.

SZLAK Sunt itinera vsitata Scytharum, quibus infestare solent terras Russiae fertilissimas & etiam Podoliam. Et numerantur tres præcipui: vnus Kuczmienski, alter Czarny szlak, tertius Valachicus, quos non piget hinc describere. Et certè si quid laude dignum præstitit Magnificus vir Ioannes Sienienius in hac lustratione, istud sanè quòd hæc itinera accuratè descripsit & depinxit numero mil-

POLO. LITHVA. RVS. PRVS.

mero milliariorum adiecto, non modò vtile, sed etiam valdè pi-um opus perfecit. Nam si Imperator Antonius Pius Pii nomen meruit, quòd libellum confecit quendam in quo vias descripsit: quæ ducunt Roma ad nationes barbaricas, vt captiui Romanorum illo æuo scirent & nosse possent qua redeundum sit in patriam, si forte contingeret eis ex manibus hostium sese euoluere: certè non minus encomium meritis est noster Ioannes Sienienius, quòd hosce szlak dicticas in iis tabellis expressit. Audimus enim de multis captiuis qui apud Scythas aut Turcas detinebantur, quòd cum possent se interdum ex catenis ipsorum euoluere, tamen ob solam ignorantiam itinerum reditus in patriam, maluerunt duriolem morte seruitutem perferre, quàm profugientes ex ergastulis eorum in solitudinibus oberrare, aut à feris deuorari. Porro ex istis descriptionibus lustratorum, quilibet potest sibi notitiam comparare illorum itinerum, vt si fortè domino Deo permittente quidpiam tale ei contingat, scire possit quo est egressus loco, & quem portum tenere debeat, compendium quærendo suorum malorum.

Kuczmienski szlak.

Primò Leopoli ad Szaravvka nota sunt itinera. Ex Szaravvka 20. milliaribus ad vadum fluminis Kuczmienski, à quo etiam hic szlak denominatur. A Kuczmienski ad Kodima fluminis vadum 10. milliaribus, à Kodima ad Savvran 4. milliaribus. A Savvran ad Czapczaki 10. milliaribus. Inde verò Oczakouium 8. sunt Russica multò maiora quàm Polonica. Ideo vni gradui decem milliaribus forsan respondebunt. Polonica verò 15. Ista via est compendiosior omnium.

Czarny szlak.

Leopoli Sokalum 12. milliaribus, Sokalo Luskum ad Stir 12. milliaribus, Lusko ad flumen Horin 11. milliaribus, ab Horin ad vadum Slucz per Zafzlavv & Polonne 10. A Polonne 40. Kiouiam. Eritque à sinistra oppidum Cadniou, à Kiovv Kaniouum 16. milliaribus. A Kaniouvv Gzerkasium 15. A Czerkasy ad Porohy 12. milliaribus. A Porohy Tomakovvka 11. Inde Torhouistiam 6. Hic iam Scythæ nauigiis dilabi solent per sinum Borysthenis vsque Oczakouium vel quòd lubet.

Szlak Valachicum.

Per Buczac, Skala, Zynkovv, & summitates fluminum Vszyca, Dzvvan, Ruszaua, inde per Valachiam, aut per campeltria littoris Tyræ: milliaribus in tabula adscribentur.

De custode

DESCRIPTIO

De custode transituum seu szlak.

Hicce transibibus vnus speculator vir nobilis expertæ virtutis præficitur, qui vocatur custos trium szlak seu viarum tritarum. Hic per se & per homines induitrios & vitæ suæ minimè prodigos vario ingenio nauiter motus, & machinationes hostium inuestigat, & vbi reseruerit de hoste, præsidibus arcium & duci belli campestris renunciat, qui dato signo, recollectis copiis confestim occurrunt eosque adoritur. Atque ita Podolii noctes ac dies bello continuo vitam totam transigunt. O viros omni genere premiorum dignos.

Sina voda 49. 10. 54. 5. Est restagnatio quædam maris ad ostia Borysthenis. Hac Scythæ nauigiis subuehere se solent, & tandem in nigra sylua latitare, donec omnes conueniant. Inde à nigra sylua dicitur Czarny szlak. Mare illud est tranquillum & ab iniuriis procellarum tutum, ita vt etiam in eo folia nimpheæ sicuti fit in aliis lacubus paruis excrescant, & supernatent aquæ: Et differt Sina voda à mari mortuo, in quo sal veluti glacies tenuis supra aquam innatat, & est admodum subtile. Hoc situm est ad Prekop, vbi illa fossa à mari cernitur ad mare.

- Sylua nigra 49. 12. 54. 1.
- Stare Siolo 50. 12. 42. ad Gologury.
- Stripa flu. 50. 1. 48. 5. Tyræm versus tendit non procul à Podhaice.
- Sotharab flu. 52. 54. ad quod Sytomyrz in Borysthenem illabitur.
- Smotricz flu. 50. 49. ad hoc est Grodek, Kameneç & arx deserta Smatricz.
- Szaravvka 49. 8. 50. 8. in summitate fluminis Vszica. Domicilium fuit Bernhardi Pretuic bellatoris illius clarissimi qui filium reliquit dotibus animi eximiis ornatum.
- Stolpien 50. 8. 47. 6.
- Strzemyl 50. 8. 48. 6. Lasczonum qui dicuntur Strzemielecki. Inclaruit iam diu rebus bellicis dominus loci illius Stanislaus Lasc.
- Sczurouice 50. 47. 7.
- Sluck flu. 52. 50. oritur non procul à Czarny ostrovv, Zborna Mogila versus.
- Sula flu. 49. 55. è regione Chorcyca insulæ, in quod columnas iniecisse dicitur Rex Chobry, non procul à cataractis, sed Zula à Cromero vocatur.
- Somar flu. 49. 1. 54. 10. Paulò inferius quàm Sula. Vide

POLO. LITHVA. RVS. PRVS.

la. Vide infra in Topographia ostiorum Borysthenis.

T

TORVNIA 54. 1. 42. 8. Vrbs celebris in ipso aditu Prussiæ. Situs Gedani & Tiblingæ Toruniæq; triquetram figuram efficit, sed Torunia salubritate aëris & decore, primo intuitu duas illas superare videtur. Vnde in prouerbum abiit apud Polonos maiores: Rubes vt Torunia. De eius origine vide historiam nostram.

- Tang flu. 56. 9. 45. 6.
- Tapia 55. 7. 44. 8.
- Ticzinum 54. 1. 42. 8.
- Tur flu. 53. 8. 53. 3. insigniter piscosum.
- Tustan 46. 49. Oppidum in ipso limite Poloniae & Hungariæ. Propterea Tustan significanter, id est, hic siste gradum appellatur. Exemplo noto à columnis & gadib. freti Herculei. Vnde symbolum affigitur: NON PLUS ULTRA.

- Tyszovvce 51. 1. 46. 10.
- Tanevv flu. 51. 5. 43. 3. cum Tanai flumine nomen commune habet.
- Tvvardozin 50. 1. 41. 12.
- Tur stagnum 51. 42. nobile, vbi Przypiecz flumen scaturit, ad pagum holovvno. Ibidem Turia flu. vbi ratno.
- Tismienica flu. 48. 6. 52. ad Torhouistiam in Borysthenem sese infundens.
- Torhouistia 48. 6. 52. significat nostra lingua nundinationes, eò quòd ibi negociatorum emporium nobile admodum fuit, dum starent res Russorum & Græcorum. Est & in Valachia aliud Torhouistia.
- Tarnauatka flu. 49. 52.
- Tismien flumen 48. 6. 52. aliud quàm Tismienica, nam hoc ad Borysthenem ad Torhouistiam, illud ad Axiacum vel Hypanim.

TECZIN 5. 50. 12. 42. 12. Domicilium natale Illustrium Comitum à Theczinum. Produxit hæc domus viros excelso & regio animo præditos. Proinde hoc peculiare habet, quod à ducentis annis nunquam à subfelliis Senatoriis recessit, sed aut Palatinorum, aut Castellanos munere fungitur. Ludouici Regis temporibus Topororum trecenta vexilla in quadam bellica expeditione censa fuisse dicuntur. Signum gentis est bipennis quod veteri & recepta consuetudine STARZA ideo vocatur,

G quod

DESCRIPTIO

quod antiquissimum sit signum. Nam quidam eius originem ad tempora Boleslai Kriuousty referunt, quidam ad Miecislaum vsq; qui primus Christo nomen dedit, quidam autem aboriginem ipsorum vnum ex duodecim illis Palatinis primis fuisse tradunt. Auctores habeo.

Trebovva	49.	12.	48.	7.	
Tehinia	49.	6.	51.	6.	Arx ad Bialogrodum, quam hoc anno Kozaki Nisouii acerrimè oppugnarunt.
Tubarca	48.	6.	52.		
Troki	55.	7.	40.		Sedes istic fuit Lithvvaniae Ducum, ante conditam Vilnam.

TARNOVV 50. 6. 44. 11. Domicilium natale Illustrum Comitū à Tarnovv. Multa autem memorabilia temporib. Iagellonis & Vladislai tertii gesserunt atavi Tarnouiorum. At Ioannes à Tarnovv nostra memoria suæ famæ splendore prædecessorum suorum lucem superasse videtur. Hunc hominem Sigismundus Rex tanti fecit vt post illam memorabilem victoriam de Valacho partam ad Obertinum, binorum grossorum in iugera contributionem publicā ei decreuerit, qui honos antea nemini quod sciam habitus fuit. Antiquitate quidem totum genus humanum adæquatum sibi est. Sed si tempus illud respicias quando quis è tenebris emerit heroicis factis, Tarnouii Teciniis hac in parte pares habentur. Attamen Thecinii hoc nomine aliquid sibi deberi volunt, quod veluti aborigenes ex stirpe Polonorum prodierint. Tarnouii autem aliunde huc appulerint. Hanc differentiam quidam statuunt. Non ignoro tamen Stanislaum Orichouium, cui in hoc multa debentur, voluisse probatum facere, Leliuam signum Tarnouiorum hinc quoque in Polonia, & ex Polonis originem suam traxisse.

Tomakovvka 49. 54. Insula est in Borysthene, inter Tesmien flumen & Fesinum, quod ex Nigra sylua demanat, vbi Nisouii Kozaki tanquam in arce fortissima habitant confidenter. Etymon Thomakovvka à Thomos videtur esse nata. Nam Thomitani forsā, vbi Ouidius exulabat, obnoxia fuit.

Trhobies flu. ibidem è regione Cerkasy est sita.

Thlumacz	49.	49.		
Tarnopole	50.	48.		
Tohoro flu.	52.	54.		ad quod Sytomirz, Cudniovv.
Turobin	51.	5.	44.	6.

VILNA

POLO. LITHVA. RVS. PRVS.

V

VILNA 55. 9. 49. 6. Vrbs insignis & ampla, Litvvaniae metropolis, à Gedimino duce fundata anno domini 1321. ad confluentem fluminum pulcherrimorum Vigiliae & Vilnae, muro verò cincta ab Alexandro Poloniae Rege 1505. Hæc nobis & Vngaris Boemisque magnam feriem Regum edidit. Vbi nunc est Vilna, Igliones populi à Ptolomæo collocantur, qui ab Ouidio Gelo nespicti vocantur, eò quòd variegata & polimita veste libenter utebatur ea gens, sicuti nunc septentrionales populi Moschi morem veterem retinent. Summæ nunc autoritatis est apud Vilnenses Eustachius Volouicz, non modò hoc nomine quòd sit eorum Castellanus & Cancellarius, sed quod eum propter eximias virtutes & opinionem summæ prudentiæ instar patris patriæ amat & colunt. Non vidit ille Germaniam nec vnquam aspexit Italiam Galliamue, sed tamen & Germani & Itali, & qui modò veniunt in aulam Regiam, habent in eo quod mirentur & suspiciant.

Eustachius Volouicz Castellanus Vilnensis.

Varmia	55.	5.	42.	11.	Vide Bransberg.
Venedie	55.	5.	42.	11.	
Vilka	53.	6.	47.	6.	
Valrcz	54.	5.	39.	10.	
Vicie	54.		40.		
Viecborg	54.	2.	41.	3.	
Vandeburg	54.	4.	46.		
Vasosche	54.	9.	46.	2.	
Volkomiria	54.	2.	46.	11.	
Basiliski	54.	8.	39.	11.	
Vilgia flu.	51.		50.		ad Ostrog decurrit.
Vlanovv	51.	8.	51.	8.	Scytharum municipium quod Sieniauii fundarunt ad obsequia sua. Nam eis commilitant vbi datur signum.

VISTVLA flu. quod & Istula, Vistillus, Vandalus à veteribus vocatur. Flumen est valde amœnum, & multos populos iam ad hos, iam ad illos veluti eleemosynaria mater familias consultò diuertens ditat sua opportunitate. Hæc mediam Sarmatiam peragrando lambit, & oritur ex montibus Sarmaticis vltra oppidum Skoczovv & Bielsko gradu 50. minuto tertio, 45. 9. & tandem septentrionem tendit, arcus figuram efficiens. Antequam autem mari mergitur, capit in se quinquaginta flumina iustæ magnitudinis, quorum bona pars est nauigabilis, ex quib. duo nobiliora infra Varzauiam sese ei associant: Narua inquam & Bug. Et cum in-

C

2

simul veluti

DESCRIPTIO

simul veluti peregrinatura ad sinum maris Baltici iter arripiunt, rursus aliquot ante Gedanum miliaribus, non secus ac si lis quædam inter ea coorta esset, inuicem à se dirimuntur. Nam vnum illorum Elblingam, veluti inuento proprio meatu, quod ante deseruerat, aliud medium petit. Vistula verò ipsa artificiosè deducta suo alueo, quem nostri Lenivka vocant Gedanensium vrbs muros alluens, in mare sese è conuersò demisso murmure exonerat. Hinc fabula nata est de dissidio trium Nympharum, quæ cum initio concorditer itineri sese commisissent, tandem ad Gneuum oppidum ira exitiali inter eas coorta (nam & Gneuum iram significat patria lingua) amicitiam soluunt, & alienatæ à se diuersum diuersæ petunt.

VARSAVIA 53. 8. 44. 4. sedes olim & colonia Auariorum populorum creditur fuisse, quod & loci vicinitas, & sonus cognominis indicat. Pons per Istulæ vastitatem ab Augusto Rege, ante decennium præadmirando genere structuræ fabricatus, vrbs admirationem auget. Consilium & institutum ædificandæ tantæ machinæ ex hoc epigrammate æri inciso, & frontispicio portæ affixo facilè patet.

Inscriptio pontis Warsaviensis.

Nepontem sublicium
 Superbo sumptu, atque arte admirabili
 A Sigismundo Augusto, Rege inchoatum
 Et à se post eius mortem
 Consimili opere perfectum,
 Repens vicina suburbanorum
 Malè cautorum tector flamma
 Nec opinatè merè corripere
 Corruptumque in fauillam redigeret:
 ANNA Iagellonia Poloniæ Regina
 Magnorum Regum: coniunx, soror, filia,
 Hoc lateriti propugnaculi sepimento tutifs:
 A fundamentis excitato
 Muniendum curauit.

Anno Christi Dei nostri MDXXCII.

WRATISLAVIA 53. 5. 39. 6. vrbs præclara socia & soror Cracouiæ ob continuas negociationes, & quod colonia Polonorum fuit olim.

Vierus 52. 4. 40. 12.
 Vielun 52. 2. 40.

Vnieiovy

POLO. LITHVA. RVS. PRVS.

Vnieiovy 52. 12. 40. 8.
 Viazd 52. 9. 44. 4.
 Volborz 52. 8. 42. 8.

Varka 52. 9. 44. 4. vbi situm est oppidum Varka Ptolomæus Burios populos ponit. Et certè vox etiam ipsa declarat Burios & Varenfes, B in V vsitato more verso, non multum à se distare. Varka igitur inter antiquissima municipia Poloniæ collocanda, sicuti & Sroda & Sobota.

Vrzedovv 51. 5. 45. 5.
 Visloka flu. 51. 1. 44. 2.
 Vislok oppi. 50. 5. 44. 5.
 Viar flu. 51. 4. 45. 7. cum Vislok confluit ad Lancud.

Visnia 50. 3. 64. 2. vbi comitia fiunt Russicæ nobilitatis.

Vag flu. 49. 9. 42. 2.
 Vldoue iezioro 51. 6. 50. 6. Russii Ouidii lacum huc fuisse dum exularet, asseuerant. Est quidem nominum non parua affinitas. At certum est Ouidium in vrbe Thomitana ad ostia Danubii exulasse: nisi fortè reditus annui istius lacus à Romanis in solatium exilii ei attributi erant. Nam sal Scythicum ex aqua illius lacus conficitur. Vide lib. 3. Annalium nostrorum.

Vilhora 51. 6. 50. 6.
 Visniouiec 51. 10. 46. 6. in arduo monte. Et est colonia nataleque solum Ducum Visnieuecorum quorum fama & decus bellicarum virtutum impleuit Europam, ita vt vbiuis etiam in pagis agrestes cantilenis eos celebrent. Locus ibi monstratur pugnae cum Tartaris & victoriæ Polonorum.

Vhrovvsko 51. 9. 47. 5. Reius in suo libello huius gentis stirpem à Ducibus priscis Russis deriuat. Quæ sententia comprobari potest priuilegiis Vrgonis aborigenis ipsorum qui fundauit Wladicatum Chelmensem & pleraque alia.

Vinnica 51. 1. 51. 11. præfectura in aditu Scythiæ.
 VISNIC 50. 43. Floruit hæc domus supra modum, regnante Sigismundo primo sacratæ memoriæ Rege, postea mortuo Ioanne Kmita labascere cœpit, sed spes est iterum pristino nitore restituendam egregii & loco excelso nati iuuenis I. N. Barzii nepotis Theciniorum ex sorore, qui nunc est dominus arcis illius.

VCHANIE 51. 46. Domicilium spectatæ nobilitatis. Ex hac gente nostra ætas habuit duos Senatores præstantissimos: Arnolphum Vchanium Palatinum Mazouiæ, & Iacobum Vchanium

G 3 chanium

DESCRIPTIO

chanium Archiepiscopum Gnesnensem regniq; primatem, virum expediti ingenii acerrimumq; prærogatiuarum ecclesiasticarum defenforem.

Vyfokie 51. 5. 44. 6. Petri Cassouii senis amœno ingenio præditi oppidum. Hic est nunc Iudex terræ Lublinensis.

X

Xi&sz 51. 5. 44. 4. Kriuouftii Regis temporib. fuit istic Ducum sedes, quod & nomen oppidi Xi&sz indicat. Nam lingua nostra patria Xi&ze Ducem vocamus. Hic captiuum illum Ducem Haliciensem in Poloniam deportauerat. Vnde tragœdia magna secuta fuit bellorum.

Z

ZAMOSTIA 51. 6. 46. 7. Domicilium vetustæ gentis Szariorum, qui nunc Zamoscii dicuntur. Arx fuit vetus in firmissimo loco, & refugium ab incurfionibus Tartarorum, patris Castellani & auorum memoria. Nunc demum à fundamento muris eductis, propugnaculis institutis, oppidoque nouo adiecto non minus ad elegantiam quàm ad sustinendos quosuis hostes ab integro excitata, opera & sumptibus Illustris & Magnifici domini Ioannis de Zamoscie. De hac re luculentius testatur inscriptio tabulæ marmoris nigri, frontispicio ædificii ibidem affixa, quam ego describendam curauit.

IOANNES DE ZAMOSCIE REGNI POLONIÆ CANCELLARIUS, exercituumque Dux supremus, & Cracouiensis, Mariemburgensis, Belzensis, Cnifinensis, Mediricensis, Cresouiensisque Præfectus. Dum bello Serenissimi STEPHANI Regis cum Ioanne Magno Duce Moschorum, pro debita in patriam pietate, nec sumptibus, nec laboribus, nec vitæ parcit, innati quoque erga patrios lares amoris, hoc monumentum excitari curauit.

ZDROIIOVV 50. 6. 45. Thomæ de Zdroihovv Capitanei Premisliensis maiorum domicilium natale, qui omnibus bellis Stephani Regis non modò interfuit, sed etiam magna ex parte præfuit, & Oratorem egit ad Christianissimum Regem Gallicarum, & ad potentissimum Imperatorem Turcorum.

Zalesie 50. 4. 44. 4.
Zaslavv 51. 3. 49. 9.
Zukovv 49. 2. 48. 1.

Zelechovv

POLO. LITHVA. RVs. PRvs.

Zelechovv 55. 45. 5. Locus natalis spectatæ stirpis Ciolkonum.

Zarnovv 51. 4. 42. 7.

Zinkovv 50. 50. Arx in Podolia sed neglecta.

ZBOROVV 51. 4. 44. 4. Zborovv arx murata elegans, estque domicilium natale Magnificorum dominorum de Zborovv. Produxit hæc domus Senatores magni nominis nostra etate. Martinum Zborouium Castellatum Cracouiensem animi & corporis celsitudine virum conspicuum. Petrum Zborouium filium eius Palatinum Cracouiensem & Capitaneum, Ioannem Zborouium Castellatum Gnesnensem, qui Præfectus summus copiarum fuit in pugna Derfauiensis, Andream Marsalcum curiæ. In summa quotquot noui, & quotquot ex fororibus eorum prognati sunt, omnes ad magnas res gerendas nati esse videntur si bellum moueretur, & clasicum caneretur contra Christiani nominis hostem.

Zolkievv 51. 5. 44. 6. Locus natalis amplissimæ stirpis Zolkieuiorum, quorum virtus bellica enituit in bellis Prutenicis, & antea Tartaricis, Moschouiticis. Horum nunc columen Stanislaus Zolkieuius Palatinus Belzensis eodem æuo fuit.

Zydaczovv 43. 47.

Zary 50. 10. 41. 7.

Zator 50. 10. 40. 5.

Zabno 50. 12. 43. 10. oppidum.

Zohad 49. 7. 44. 2.

Zula flu. 50. 6. 50. 6. non Sula ad orientalem ripam Borysthenis, ad cuius ostia in confluentem Rex Boleslaus Chobri columnas ferreas pro gadibus finium Sarmaticorum post continuas victorias victor iniecit: ego quoque hîc descriptionis huius finem facio.

SITVS ET AMBITVS LIVONIAE PROVINCIARVM

QVE AD FLVMEN DVNAM SITARVM,
à tyrannide, et metu tyrannidis Moschi liberatarum,
Stephani Regis Poloniae virtute, felicitate et
perseuerantia, exercitusque eius.

Iuxta itinerarium exercitus Polonici redeuntis ex Moschouia.

	Latitudo gradus minuta.		Longitudo gradus minuta.	
Amoza flu.	59.	9.	54.	6. à Derpt ex lacu virtsz oritur & defertur ad Lacum Peibus, qui Plescouiam alluit.
Adsel	59.	6.	58.	12.
Altenturm	69.	8.	50.	6.
Adoba	60.	10.	52.	10.
Aiz	61.	4.	51.	6. ad flumen Ambda.
Ambot	61.		45.	Portus Findlandiæ. Ibidem & Amboten, ab eo loco non procul traiectum in Svveriam cuius maris est 81. milliarium distantia.
Ascherat	57.	3.	49.	5.
Adensko lacus	62.		56.	Septemtrionalis admodum, vnde Nothburg vicina ei.
Arensborg	60.		43.	in insula Ofsilia.
Aries	58.	11.	49.	2.
Agatyrsi	hos populos, veteres prædiuites & beatos hoc potissi- mum nomine censebant, quòd solis inter mortales, diuitiis vti abf- que inuidia & æmulatione aliorum datum sit. Hos eo ferè loco statuebant vbi est Kokienhaus & oppidum Tyrfsen, quod appellati- onem priscam adhuc videtur retinere. Sed & Kokienhaus audio locupletem esse præfecturam.			
Ambde	61.	51.	Obferuabis quòd Germani Lubecens occupata Liuonia, nomina locis indiderunt petita à regione vici- na. Lubecensibus notum est nomen Ambde non procul Lubeco.	

B

Berholm 61. 5. 51. 5. Arx in Haria quam rex
Suecorum interceptit, non procul à Reuel.

Bialy kamien

LIVONIAE

Bialy kamien 60. 8. 49. 10. Germani Vitenstein
vocant.
Berle 58. 3. 49. 10. ad scaturiginem flumi-
nis Treidera.
Berle 59. 6. 48. 10. ad Sedvve profluëtem.
Berfon 57. 7. 49. 12. non pcul à lacu Ludan.
Bavsko 56. 6. 47. 6. in sùmitate flu. Duldera
Blokaus 57. 12. 47. 5. Blokaus propugnacu-
lum ad Rigam nouiter excitatum, nam Dinamont ab altera est par-
te, remotius quàm vt nauium cursum ei aculatione assequi possit.
Berfari in Curlandia.

C

Curlandia 56. 46. Nobilissima prouincia & nostra æta-
te magis dilatata finibus extentis, & in formam prouinciæ à Regi-
bus nostris redacta. Habet mare proprium, quod Curlandicum di-
citur, habet & insulam & portum qui Curisferunk vocatur. Præ-
erat huic Ducatui Augusti regis temporib. Gottardus Kiethler, cu-
ius opera in bellis Liuonicis vtebatur. Commendatur à Polonis à
fidelitate, & quòd in ea expeditione erga eos officiosus fuit. Hu-
ius filius etiam captiuitatem pertulit dum Piczary animosus
cum nostris oppugnat & pro honore Regis strenuè dimicat. Ter-
minatur autem Curlandia à meridie Samogitia, à septemtrione
mari Liuonico, sed si addas Semigalliam, quia vtrunque possidet,
tum flumine Duna, à Bavsko ad Memel ducta linea.
Coralia 62. 51. Prouincia quædam diues admodum. Et
significat lingua Moschica regiam terram. Nam Korol illi regem
vocant. Eam enim sibi Rex Sueciæ vendicat.
Cremon 59. 5. 48. 3.
Casterhelm 61. 46. ibi est traiectum in Suetiam ex Finlan-
dia: cuius distantia est 81. milliarium.

D

Duna flumen 57. 55. nostri vocant Dzvvnam, veteres
Rubonem appellarunt. Præterlabitur Vitepsko, Polocko. Recen-
tiores scribunt eum oriri ex Seueria prouincia Moschorum, ferè
ex iisdem paludibus ex quibus affurgit Borythenes, gradu 56. 57.
Duneburg 57. 4. 51. 11. ad Dunam flumen Cur-
landiam versus.
Dunamund 58. 48. 2. Arx in ostiis fluminis Dunæ
in ripa septemtrionali Ofsiliam versus, à Riga duob. milliariibus,

H

propugnaculum

DESCRIPTIO

propugnaculum fortissimum, cui præsidia Polonica imponuntur ob maiorem securitatem negociatorum & ipsius vrbs Rigenfis. Lithviani Diament vocant.

Derbt 59. 7. 49. 10. Torpatum latinè vocamus. Episcopatus fuit amplissimus. Memini & ipse in Concilio Tridentino postremo adfuisse Episcopum Torpatoratensem. Capta hæc fuit vrbs à Moscho 1558. sed à nostris 1582. de manu hostium meliore successu vindicata quàm si illa vice, ante viginti annos post expeditionem Posuolensem, à Cruciferis in manus nostrorum deuenisset. Nunc enim Imperium iure conqueri non potest, fines eorum esse attrectatos, cum ex faucibus ipsis hostium bolus hic eruptus sit.

Drissa, Druia, 57. 8. 52. 2. Errauit toto cælo author tabulæ in qua depicta est Polonia. Nam situs fluminis Dunæ, istarumque duarum munitio pugnat cum vera supputatione miliarium & experientia ipsa. Quare error hic corrigendus est eo modo vt iam vides.

Duldera flu. 57. 47. in meditullio ipsius Curlandiæ, supra quod Mittovv vrbs primaria Ducis.

Durben 57. 45.

Doblin 57. 3. 46.

Dageden 60. 7. 46. infra Haspaliæ insula socia Of silia.

Dan 60. 7. 46. inter Of siliam & Liunioniam parua insula.

E

Estlandia 59. 49. Est prouincia in Liunia quæ inter sex alias numeratur. In hac Torpatum est situm.

F

Felin 60. 1. 48. 11. Germanicè per W scribitur Welin. Arx est in Estlandia benè munita in qua Wilhelmus Furstembergius à suis militibus Moscho fraude proditus fuit, & in Moschouiam auctus. Vbi etiam in vinculis exspirauit.

Falkenhaus 59. 11. 56. 5.

Fegfeur 60. 11. 49. 6.

Fenenburg 57. 6. 43. 6.

Fines Samogitiæ, vide Samogitia.

Fines Curlandiæ, vide Curlandia.

Fines Liunioniæ Polonicæ & Suedorum ditionis est ferè paralelus sexagesimus,

LIVONIA.

sexagesimus & occupant ferè totum Venedicum sinum ab vtraque ripa.

G

Gotlandia 60. 45. Molotius Geographus Venetorum exponit esse dictam non à Gotthis, sed ex Germanico, quasi dicas optima terra.

Grobin 56. 9. 46.

Gotlingen 57. 4. 45. 7. ditionis Curlandiæ sicuti & Grobin.

Geruelandia regio hæc mari adiacet, septem miliaribus in latum & longum.

H

Haspalia 61. 47. 7. sedes fuit Episcopi Hapsalensis. Inter hos motus Magnus frater Regis Daniæ eam sibi vsurpauerat titulo Episcopat⁹ sicuti & insulam Of silia. Sed qui insulis illis duabus dominatur, potest in arcum adducere omnes Liunioniæ portus. Ferunt autem Danos libenter insidiari talibus locis, ex quibus propter angustos transitus, nauigantibus nocere possint. Qua etiam ratione sibi plurimum placent, quod veluti ianitores portuum esse volūt. Ferunt autem iam hoc anno illas duas insulas in potestatem nostrorum deuenisse.

Haria prouincia vna ex sex ducatibus Liunioniæ. In ea sita est Reuelia, Badis, Feguerg.

Hochrosen 59. 3. 49. 1.

Helmet 56. 6. 43. 4.

Herschenfort in Finlandia ex opposito arcis Kolek.

Hochland 61. 53. insula è regione Naruæ in Venedico sinu.

Hassenpot 57. 45. in Curlandia.

I

Iuanovv horod 61. 10. 53. 6. Arx munitissima ex lapide secto excitata, & à nomine ipsius ducis Moschorum nuncupata, æmula Naruæ. Est enim ei opposita ne qualibet occasione arrepta rebellare queat. Etenim est moris Monarchis, aliquas munitiones talibus vrbibus. ob certos respectus adiacere, nimirum vt ingredientiæ & egredientes vrbe semper habeant quod vereantur. Eodem cõsilio Moschus Narua potitus hanc arcem erexerat.

Iamna 61. 7. 54. 9. Arx munitissima ad flumen Plossa aut Iuga, septemtrionalior inter omnes Liunioniæ arces. Distat ab Iuanovv horod 12. miliaribus. Ab hac rursus Polna flumen

H 2 26. miliaribus

DESCRIPTIO

26. miliaribus extenditur, ad cuius ripam arx Oresssek sita est, dif-
limitatque Suetiam à Moschouia. Nos hinc ex altera pagina pictu-
ræ confignauimus.

Iuga flu. 61. 54. à Nouogrodia tendit etiam Naruam ver-
sus, & auget Naruensium diuitias.

Iurgenburg 58. 8. 48. 12.

K

Kokenhaus 57. 4. 49. 6. Vide supra Agatyrsi.

Krißborg 57. 4. 50. 5.

Karkus 59. 9. 48. 3.

Kies 60. 48. Arx ad quam memorabili cla-
de profligati sunt Moschi, duce exercitus N. Sapiaia Lithuano,
non procul à Parnaua in Estlandia. Alii Kies dicunt vocari Wen-
din. Huius Sapiae frater Procancellarius est magni Ducatus. Vir
supra ætatem, prudentia & eloquentia admirandus.

*sapia dux bel-
li.*

*sapia procen-
cellarius.*

Koralia vide Coralia per C.

Kolck 61. 8. 50. 9. Arx

Kirchholm 57. 8. 48. 6.

Klein Rop 59. 8. 48. 3.

Keremp 59. 6. 50. 10.

Krasnygrodek 59. 7. 52. 11.

Kavvelicht 59. 10. 49. 7. significat eme candelam.

Et reuera candelis ibi op^o est. Ibi enim dies iam hyeme noctescunt
& noctes æstate diescunt, propter vicinitatem Arctici poli.

Konckul 59. 7. 49. 4.

Koporeia 61. 12. 55. 12.

L

Leuard 57. 4. 48. 5. Arx ad flumen Dunam
octo miliaribus à Riga.

Laiflandia 57. 47. Liuania veteris quinque erant
præcipui Ducatus: Estlandia, Curlandia cum Semigallia, Virlandia
vbi est Narua, Haria, & Laiflandia vbi est Riga. Ista nunc fini-
to bello, anno superiore, in tres Palatinatus veluti tetrarchias à Se-
renissimo rege Poloniae Stephano primo descriptæ & in ordinem
redactæ sunt, legesque eis datæ, locus conuentuum designatus vbi
ius dicitur, deliberationes expediuntur, exemplo Prussiae.

Lode vel Ledc 61. 7. 48. 7. non procul à flumi-
ne Leal. Pertinebat ad Abfalsensem Episcopatum. Hanc Gottard^o

Kethler Dux Curlandiae Suetensibus eripuerat, simulque aliquot
grandia tormenta ademerat.

LIVONIAE.

Luki veliki 58. 5. 56. Anno 1581. summa contenti-
one & obstinata militum Polonorum pertinacia expugnata. Ma-
gna ibi strages & sanguinis effusio facta fuit, quæ nulla ratione vi-
tari potuit, satis sic irascentibus genti Moschorum, de qua re vide
lib. 8. historiae nostræ.

Louat flu. 58. 56. Præterlabitur Luki & miscetur lacui Il-
men ad Nouogrodiam.

Luden 57. 7. 50. 2. à stagno Luden dictum.

Luden lacus 57. 56.

Lande 57. 3. 49. 8.

Lutzen 57. 8. 51. 12. vbi Marcus Sobieski Signi-
fer aulae regiae, miles strenuus, cum ad deditionem Moschos nomi-
ne Regis itando in equo sub moenibus inuitaret, globo venenato
detitus ita enorme vulnus retulit, vt malignum contraxerit Erysi-
pelata, seu ignem sacrum.

Lancel 59. 4. 47. 11.

Lais 61. 51. 5.

Lode 61. 5. 48.

Liba 56. 45. 3. Libonis Nauarchi Pom-
pei aduentu clara. Ibidem flumen Liba.

M

Marienburg 58. 10. 51. 11.

Molan 59. 3. 48. 11.

Marienhau 58. 3. 51. 9.

Mytovv 57. 1. 46. 11. ad flumen Duldera
metropolis Curlandiae.

N

Nouogrod 60. 6. 53. 6. Naugardum Germanis di-
ctum. De situ & eleuatione harum regionum malè sentiunt Co-
smographi tam Veneti quàm Margemburgenses. Nam eam longè
septemtrionaliorem faciunt quàm distantia locorum & supputa-
tio miliarium exposcit. Inde fit vt & paralellorum & meridiona-
lium circulum ambitum eis longè diuersum tribuant. Ego ex-
perientiam sequutus sum, prout nobis retulerunt milites, qui exan-
thlatis laboribus militaribus in Moschouia regiones illas peragra-
runt. Habui etiam præ oculis picturam & itinerarium supremi du-
cis copiarum Magnifici domini Ioannis de Zamostia quam mihi
accommodauerat. Et puto me ad veritatem ipsam propius accessisse.
Descriptiones Nouogrodiae omitto, cum vbique apud autores oc-
currant.

DESCRIPTIO

currant. Alluit eam stagnum nobile Ilmen, quod excipit Louatum flumen. Sic & Iuga flumen.

Nitavv 58. 10. 48. 3. arx in Laiffandia.
 Narua 61. 11. 52. 10. Arx & ciuitas nominatissima ad flumen Naruam. Et est emporium celeberrimum, quo Plefcouienfes & Nouogrodienfes naues deuehunt mercenarias, & ditant urbem & ipsi ditantur. Eodem, ex toto Venedico finu deuehuntur merces. Hui⁹ ex aduerso arx Iuanovv horod, Narua autem per medium interfluit. Est illa nauigatio commoda, tamen duob. milliaribus ab vrbe rupes quaedam impeditam reddunt nauigationem. Respicit Narua ferè ex aduerso Finlandiæ urbem Wibur. Debiturque portus hic Naruensis confecto bello Moschouitico cedere in brabium Regi Poloniae. Sed rex Suecorum nolens sibi deesse, anteuertit. Obiiciebant nostri id commissum esse cõtra æquitatem & contra pacta conuenta, vrgebantque exemplum venatorum, apud quos flagitium est feram ab alio exagitatam & à canib⁹ defatigatam intercipere. Sed Suecus quibusdam euasionibus transitiones illas eludebat. Contra quem rex modestissimus summo iure noluit vti. Dedit hoc affinitati, dedit tranquillitati Reipublicæ Christianæ. Res tamen ad Senatam relata in aliud tempus discutienda reiicitur.

Neuel 57. 53. arx.
 Nevvmul 50. 10. 48.
 Naihaus 87. 48. 4. non remotè à Peczory.
 Neischlos 58. 8. 52. 8.
 Nargen 61. 49. Insula ad Reuel quæ indicat suo nomine iter ad Naruam.
 Nothburg 62. 56. valdè septentrionalis ad Ladensko lacum in Curlandia.
 Nemelovv 57. 46.
 Meischlos 61. 5. 52. 11. in ipsis angustiis lacus Peibas ex quibus Narua flumen exoritur.

O

OSSILIA 59. 49. insula pulcherrima in mari Liuonico. Eam cruce signati Daniæ regi prodiderunt. Qui potiuntur hac insula, de dominio maris illius præsumunt, & impedire nauigationes Liuoniæ possunt.

Orefsko 63. 59. ad flumen Pulno Koraliæ versus. Tentata hæc Suecorum armis statim post bellum finitum inter Moschum & Regem. Distat ab Iamno 26. milliaribus. Polno flumen dislimitat Sueciam & Moschouiam.

LIVONIAE.

Olsen 59. 6. 50. 10. ad lacum qui manat Peczury.
 Oltrovv 59. 11. 52. 4. arx ad flumen Velika, vbi exercitus regius præludiū felix & experimentum fecit virium suarum, antequam Plefcouiam obsidione cingeret.
 Opoczka 59. 1. 53. 5.
 Operpal 60. 8. 50. 11.

P

Pleskouia 60. 8. 51. 8. Descriptiones Plefcouiae vbi que apud autores occurrunt. Quomodo autem oppugnata à nostris & in angustum redacta lib. 8. historiæ nostræ reperies. Distat à Riga 60. milliaribus & totidem à Polocko, quod & circino probare potes. A Torpato seu Derpt 21. à Narua 16.
 Polock 57. 9. 52. 11. regia quondam principum Ruf
 Polno flu. 63. 56. ad hoc Oreflek est situm. (fiæ.
 Pskovvka fl. 60. 52. urbem ipsam Pskovv permeat. Castra regia ad eundem profluentem metata erant.
 Parnaua noua 60. 9. 48. 2. ad littus fluminis Vbra. Cis verò flumen Haspaliæ versus Stara Parnaua cernitur.
 Pamburg 57. 10. 57. 10.
 Pebalgen 58. 1. 49. 10.
 Peczury 60. 3. 51. 9. Monasteriū insigne.
 Porchovv 60. 5. 53. 11.
 Pirkul 69. 5. 48. 9.
 Peibus lacus 61. 52. ex quo Narua demanat statim post Pleskouiam.
 Proclud 61. 49. in isthmo Finladiæ è regione Reuel.
 Pades 61. 8. 48. 11.
 Pilten 57. 8. 45. 11. ad Windæ fluminis ripam à Danis adhuc possidetur, sed liberatur.
 Plen 55. 7. 46. 3.
 Parnaua flu. 60. 48.

R

Riga 57. 5. 47. 7. Vrbs amplissima opulentissimaq; metropolis Liuoniæ. Huius altitudinem ferè eandem cum Gedano Geographus Venetorum facit, quem errorem correxi, & littus Liuonicum paulò altius assurgere feci. Constat enim urbem Vilnensem cum Gedano eandem latitudinis rationem habere. At Vilna Rigã euntes via septentrionali quadraginta milliaribus emittuntur

DESCRIPTIO

riuntur, quæ duos gradus efficiunt & paulò plus. Itaq; duobus gradibus Rigam cum suo littore assurgere feci. Hæc vrbs per hos motus bellicos, viginti & aliquot annos varios casus fortunæ experta est, & miris modis iam à Regibus insularibus, iam à Moschis petita est, tandem liberata gratias agere debet Regi Poloniae, quod eam respirare fecit, & portum ei à Witepsko vsque per octoginta milliaria patefecit. Situs eius, & restagnationes maris in maiore spacio vt melius cerni queant adiecimus.

Reuel 61. 8. 49. 8. Vrbs amplissima, post Rigam secundo loco habitata: à Sueuorum Rege prærepta. Sed Venedicus finis (vt nomen ipsum indicat) non nisi Venedos, id est, Slavonicae linguae populos pro veris & legitimis habuit hæredibus.

Rum insula 61. 8. 49. 8.

Rodenpas 58. 3. 48. 8.

Rop 58. 11. 48. 10.

Rozemberg 59. 2. 48. 10.

Ringen 59. 7. 48. 4.

Romiten 57. 8. 50. 11. ad lacum Ludan.

Randen 59. 9. 49. 4. ad lacum Wirtffer.

Rexheim 62. 51. id est, domus regis, & Moschi vocant stagnum illud Coralam, quod idem significat.

Rimach 64. 6. 58.

S

Semigallia 56. 6. 49. 6. Regio quæ Lithvvanie à meridie, Curlandiae verò à septentrione contigua est, non procul à Vilna: sed Duci Curlandiae attributa est.

Samogitia 55. 45. Terminatur ab ortu linea ducta à Kanuno ad Bansko, ab occasu littore maris ad Memel & Libam, à meridie flumine Nemen, & tandem mare versus decurrit cum profluente Tang, à septentrione Curlandiae. Malui more Strabonis circumscribere fines harum regionum quàm typum ipsum frequentibus lineis deformare.

Sauolocie 58. 8. 54. 12. Munitio in firmissimo loco paludibus & lacubus vndique septa, sed à nostris (duce Magnifico Ioanne Zamoscio) Rodiorum militum artibus oppugnata & defatigata ægrè salutem impetrauit.

Serben 58. 4. 49. 9. Serborum nomen notum est, qui aut hîc in vicinia ad Venedicum sinum olim confederant, aut cum Lubecensib. illi Venedi & Sorabi transferant, qui in Saxonia hæcenus habitant, & nomen eorum in eo oppido hæsit.

Sacel

LIVONIE.

Sacel 57. 7. 49. 7.
 Segenuult 57. 12. 48. 9.
 Suein 57. 12. 49. 5.
 Sedue flu. 59. 48.
 Sexuegen 58. 1. 50. 1.
 Sangrac 59. 5. 49. 10. Existimo in fauorem Gratiani Pontificis oppido nomen impositum, qui aut fundauit aut auxit ordinem istum.

Siebietz 55. 2. 53. 4.

Salas 59. 6. 47. 12.

Selgar 61. 4. 52. 12. Insula cum oppido in lacu Peibas: innatat veluti Rodis. Iam vides totam Liuoniam stagnis & fluminibus marisque portibus ita refertam esse vt putes Venetiam riuus distinctam.

S. Brigitta 61. 6. 50. 4. Diuæ Brigittæ nomen celebre est.

Srunden 57. 1. 45. Ad Vinden.

Sabel 57. 45. Ad Vinden.

Senemborg 60. 46. ad Ofsiliam insulam.

Sokol 57. 53. aliquot milliariibus à Polocko Duce belli Meletio expugnata. Ibi Seremet Moschorum Dux nominatissimus captus, plurimi bellatores eius caesi & trucidati roburq; Magni Ducis concidit. Missi erant isti ad ferenda subsidia Polocensibus.

T

Treiden 58. 11. 48. 7. Ciuitas ad flu. Treidera.

Tricaten 58. 11. 49. 10.

Treidera flu. 58. 49.

Tyrsen 58. 5. 50. 3. Oppidum in quo veterum populorum Agatyrforum, qui hîc habitabant nomen hæsit, non remotè à Kokienhaus.

Taurus 59. 10. 48. 10. arx firma.

Tolzburg 61. 8. 51. 4. In Chersoneso quodam Venedici sinus vrbs inter Reuel & Naruam.

Tuccum 57. 5. 46. 11.

Toropec 58. 56. vbi Signifer regius Marcus Sobieski densa nube sagittarum petitus, aliquot in lumbis, plura ex penula pendentia tela ad exercitum reportauit. Situs arcis est vltra Luki veliki.

V

Vitepsko

DESCRIPTIO

Vitepsko 57. 4. 55. I. Si benè obseruauit D. Gagninus distantiam eius ab Orffa, nempe 18. milliarium, tunc appositè sic collocabitur. Est firmissimum municipium duas habens arces, nec ei par habetur in illa regione. Quondam Ducum Ruffiæ fuit sedes.

Vik 60. 46. In insula Ofsilia vrbs & territorium Vikenlandia dicebatur. Hæc vna cum Haspalia Episcopi ditionis fuit.

Vendin 58. II. 49. 2. nostri Kies vocant.

Vanzel 59. 2. 48. 6.

Wolmirz 58. 12. 49. II.

Walk 59. 6. 49. 3.

Velika flu. 59. 56. Forfan ideo sic vocata, quòd sit flumen magnum. Nam nostra lingua velika significat magnam. Aut quia non procul oritur à Veliki Luki.

Voroniecz 58. 55.

Welin seu Felin 60. 49. 9.

Wirtfcher 60. 49. lacus nobilis paulò supra Derbt vicinum arcis Taurus.

Wiskiel 60. 9. 49. 3. Sita est inter duo flumina, Amioza & Embde.

Vircenbeg 60. 10. 51. 5.

Weyfenstein 60. 9. 49. 9. nostri vocant Bialy kamien.

Veifen 60. 3. 50. 9.

Wranga 61. 50. insula è regione arcis Kolek.

Wibor 62. 50. è regione Koropeiæ.

Velikie luki 58. 5. 55. vide Luki.

Vindovv flu. 57. 45. vide dictionem Vendin.

Venedicus sinus 61. Est mare mediterraneum inter Liouoniam & Finlandiam, sed Geographorum pars magna errat quod eum in septentrionem nimis obliquè dirigunt, cum statim ab Haspalia inflexio ei⁹ sit incipienda, & iuxta paralellum sexagesimum secundum orientem versus debeat extendi. Quod nisi faciamus, milliarium veram distantiam amitemus & experientia repugnabimus. Ego itinerarium exercitus sequutus sum. Vocabatur autem Ptolomæi temporibus sinus Venedicus totum mare Prussiacum. Totum autem mare inter Prussiam, Liouoniam, & Daniam, Oceanus, Sarmaticus, à Ptolomæo vocatur, vt liquet ex tabula 4 Germaniæ. Nunc tantum Venedici maris in illo sinu paruo nomen hæsit. Probatum autem testimonio linguæ totius Germaniæ Venedos vocari, non modò illos Vinidas qui in Saxonia habitant, sed etiam illos qui in Slauonia, adeoq; omnes qui lingua Slauonica vtuntur.

LIVONIE.

ca vtuntur. Quod si ita est, constat ergo totum illud Venedicum mare antiquitus possessum fuisse à Venedis, hoc est à Ruffis qui à Venedis seu Henetis originem suam & appellationem deriuant. Et ideo Moschorum Ducem mortuum eo respectu bellum mouisse puto istis regionibus, quòd plurimum mouebatur veterum Geographorum tam euidenti testimonio. Penes hunc Venedicum sinum Finonicus sinus maris proximè statuitur gradu fere 70. Ibi est crux collocata lapidea, vltra quam sub capitali poena à rege Svvecorum progredi peregrinantibus prohibitum est, nisi prius sumant facultatem ab ipso Rege. Nos quoque hîc ad istam crucem finem huic chorographiæ faciemus.

Vide Olauum
Gottum.

Errata sic corrigito.

- B. 1. Et ritè applicato : in margine addes. Siue illi loci non fuerint expresse depicti.
- B. 2. pro Oartorium lege Oratorium.
- B. 4. iuxta verò regios lustratores XXXI. dele tantum.
- C. 2. pro Dzuon ducis Ostrouiensis lege Dubno 50. 5. 48. habitaculum Ducis Ostrouiensis.
- C. 3. pro sicut & situm lege : situm sicut & nominis et ymon.
- C. 4. pro Ottbomari lege Ottbocari.
- D. 3. pro Martomai Marcomani.
- E. 2. pro vbi id accigit lege vbi id accidit qui Christiani sunt &c.
- E. 2. versa. pag: pro donatiua donatiuum.
- F. 1. pro Rustauica Rastauica.
- F. 2. pro Sprea volunt & rectius, lege, & non bene.
- G. 4. pro bellis Prutenicis lege, in bellis Prutenicis Moschouiticis & antea Tartaricis.

171

Inventio hic con gino.

1. In hoc libro...
2. In hoc libro...
3. In hoc libro...
4. In hoc libro...
5. In hoc libro...
6. In hoc libro...
7. In hoc libro...
8. In hoc libro...
9. In hoc libro...
10. In hoc libro...

Staats-
Bibliothek
29. 7. 27
Reparatur

